

GENT DEL MASNOU

Butlletí Gent del Masnou 3a època núm. 262, febrer del 2009

PATENTS, MARQUES, DISSENYS

Marcel·lí Curell i Suñol
Agent de la Propietat industrial

Al Masnou: Sant Felip, 31

A Barcelona:

Passeig de Gràcia, 65 bis

T. 93 487 51 66 · Fax 93 488 03 21

mail@curellsunol.es

MASNOVINA
RELOJOTGERIA · JOIERIA

1964 · 45 anys · 2009

I per agrair la fidelitat del poble del
Masnou en tots aquests anys oferim
descomptes del **25, 30 i 50%**

C/ Barcelona, 9 Tel. 93 555 07 76

TALLERS MASNOU

1923-2008

Exposició i venda:

Àngel Guimerà, 14.

Taller: Puerto Rico, 28

93 540 31 57 el Masnou

A T
à n g e l t e n a
JOIERS

14 de febrer (Sant Valentí)

Ens hem traslladat al carrer Pere Grau 14, al costat de Mobles Vilalta

Pere Grau, 14 · El Masnou · **93 555 64 51**

E S P E C I A L I S T E S E N D I A M A N T S

Equip de Redacció:

Joan Casals - Joan Muray - Esteve Pujol

Portada: El Masnou de 1846 (fragment de la pintura de Garriga i Roca, segons Joan Pinós). Hi podem veure una de les drassanes de la Vila i les cases-taller dels mestres d'aixa.

Disseny i muntatge: Taller de publicitat.

Publicitat: 93 555 80 06

Imprimeix: Jobagraf.

Tiratge: 3.500 exemplars.

Paper ecològic de 90 g.

Edita: Gent del Masnou
Dipòsit legal B. 29.758-87

GENT DEL MASNOU
Dr. Agell, 9
08320 El Masnou
T. 93 540 39 29
gentmas@suport.cat
www.gentdelmasnou.cat

L'entitat **Gent del Masnou** no es fa responsable, necessàriament, del contingut dels articles signats pels seus col·laboradors.

AVISOS:

**NOVA ADREÇA DE LA PÀGINA
WEB DE GENT DEL MASNOU:
www.gentdelmasnou.cat**

ADRECES CORREU ELECTRÒNIC
Tots els socis que ho desitgeu podeu facilitar-nos la vostra adreça de correu electrònic per tal de fer-vos arribar puntualment notícies i avisos d'interès.

El diumenge 15 de febrer del 2009, d'11 a 2 del migdia i de 5 a 8 de la tarda, primera Jornada de Portes Obertes de Gent del Masnou.

Us convidem a visitar-nos a la nostra seu social.

Dr. Josep Agell, 9

Hi podreu veure les nostres instal·lacions i us informarem de les diferents activitats que duem a terme.

Editorial

DE BAT A BAT

Aquest mes de febrer –exactament el dia 26– s'escau el vintè aniversari de la inauguració del que és el nostre aixopluc social al carrer del Dr. Josep Agell, número 9. Han passat vint anys d'ençà d'aquella solemne i emotiva inauguració, que va ser possible gràcies a uns tractes molt favorables per part de la Mútua La Calàndria –propietària del local– i als múltiples ajuts rebuts per part de la Generalitat de Catalunya, Diputació de Barcelona, Ajuntament del Masnou, empreses i comerços de la vila i els abnegats socis i simpatitzants.

Vint anys després, bo i furgant en el calaix dels records, hem recuperat un fragment de l'editorial (butlletí núm. 26, de març del 1989) dedicat a aquella efemèrides, el qual reproduïm textualment:

... Ara, en la calma de "El dia després" cal fer una reflexió i, tots posant els peus a terra, iniciar la singladura acompanyats d'aquestes noves instal·lacions que ens han de permetre dur a terme tots aquells projectes que havien quedat arraconats esperant una millor ocasió. Ara ja no s'hi valen excuses, ara ja tenim local, ja disposem d'un lloc on trobar-nos i on promoure tota mena d'activitats. Si els darrers mesos han estat una lluita constant per a assolir aquesta llar, ara és el moment de prendre alè i, amb força, endegar una nova etapa per a donar vida a aquestes parets que ens acullen. Gent del Masnou és oberta a donar suport a totes aquelles iniciatives que, marcades per un net esperit de servir el poble, s'hi vulguin realitzar. Se'n pot fer molta de feina, però ull viu!, la feina no es fa sola, al darrere d'una activitat sempre hi ha unes persones que hi esmercen temps i coratge i, sovint, aquest temps l'han de robar de les seves famílies o del seu lleure. Farem moltes activitats en la mesura que siguem capaços d'oferir aquest generós esforç a canvi de res, només per civisme i perquè estimem el poble. Hi sou tots convidats!

Avui, vint anys més tard, són prou vigents aquelles paraules, aquells nobles desitjos de servir el poble a canvi de res, tal com pregonàvem aleshores. Avui, aquelles mateixes paraules i desitjos segueixen sent el compromís de tots els qui conformem *Gent del Masnou*.

Com a celebració i per prendre ànims renovats, el diumenge, dia 15 de febrer, us convidem a venir-nos a veure. La nostra seu romandrà oberta, de bat a bat, en una **Jornada de Portes Obertes** (d'11 a 2 del migdia i de 5 a 8 de la tarda) a la qual us convidem amb goig. Tant si en sou socis com si no, veniu-nos a veure i, mentre prenem un refresc o una copa, la farem petar una estona, recordarem temps passats amb les velles glòries i parlarem de l'avui i del futur amb els més joves.

Amb motiu d'aquests primers vint anys de singladura, fent ús de l'argot mariner tan de casa nostra, us direm que a la tripulació de *Gent del Masnou* seran molt ben rebuts nous mariners disposats a feinejar, nous grumets per mirar més enllà, mestres d'aixa per consolidar l'aparell i nous pilots i capitans amb vocació per seguir conduint la barca de *Gent del Masnou* a bon port.

Apunteu-vos-hi; el rol és obert, com les portes del nostre local, de bat a bat.

El President

Sumari

EDITORIAL	3
BÚSTIA OBERTA	5
CARTES DES D'ANGLATERRA per Joan Camps.....	11
RASCA I PICA per Ramon Serra.....	13
HISTÒRIES DE LA VILA per Joan Muray.....	14
CONCERT HOMENATGE per Lluís Valls.....	17
OPINIONS ROBADES	18
CRÒNIQUES	
Centenari de l'Estelada per Jordi Godàs.....	20
Acte de cloenda del centenari de l'Estelada per Emili Llinàs ...	20
Exp. Ferrocarrils per Joan Muray.....	21
Mn. Josep Nicolau i Martí per Joan Garrit.....	22
L'escola contra el món per La redacció.....	23
PARLEM DE LLIBRES Per Pere Martí Bertran.....	23
EL CARISMA DE JOSEP PLA Per Josep Condeminas.....	24
DICCIONARI IL·LUSTRAT DE JOAN COMELLAS Per E. Llinàs.....	26
GAIREBÉ TOT AIXÒ ÉS VERITAT Per Carles Maristany.....	27
TEATRE CAPITAL per R.M. Isart i M.J.R. Lucas.....	28
GENT DEL MASNOU INFORMA	29
ARRAN DE SÒL per Pledebuit.....	30
EL MASNOU INTERDINÀMIC per Josep Pla.....	30

*19 de febrer Dijous Gras!,
còques de llardons;
i per la Quaresma, Bunyols*
De les pastisseries del Masnou

Pastisseria
miquel
Antiga Casa Pagès fundada el 1927
Pere Grau, 59 · Tel. 93 555 06 61
El Masnou

Pastisseria Degustació Granja

Des de 1866
El Masnou: Prat de la Riba, 4 · T. 93 555 04 60

PASTISSERIA · CONFITERIA
La Moreneta
Itàlia, 31 · Tel. 93 555 35 64 · El Masnou

pastisseria bomboneria
Font
NOVA DIRECCIÓ
Fem l'autèntica Coca de Llanerres
Navarra, 100 · Tel. 93 555 34 75 · El Masnou

Restaurant

DURAN

(tanquem el dimecres)

Àngel Guimerà, 18 · Alella · 93 555 10 45

laBotigadel
DURAN

Menjar per emportar · Restaurant

Àngel Guimerà, 20 · Alella · 93 540 70 93

no crec fantàstic basta d'acabar collant amb bústia oberta

Totes les cartes adreçades a la **Bústia Oberta** encara que es publiquin amb pseudònim o inicials- cal que portin les dades personals dels seus autors: nom, cognoms, adreça, núm. del D.N.I. i signatura. L'extensió no excedirà de vint ratlles mecanografiades a doble espai; en cas contrari, la Redacció podrà abreujar-les.

Gent del Masnou no es fa responsable del contingut de les cartes; seleccionarà les que siguin d'interès general i no mantindrà correspondència amb els seus autors.

LLARS D'INFANTS PÚBLIQUES AL MASNOU

En resposta a l'escrit de la Sra. Carme Duran, publicat el passat mes de desembre, en el qual es feien diversos comentaris i afirmacions relacionades amb l'ampliació d'oferta de places públiques de llars d'infants al Masnou vull, com a portaveu del meu grup municipal (ICV-EUiA), rebatre algunes de les afirmacions que s'hi fan i, a la vegada, explicar les raons que han motivat el vot favorable del nostre grup a la demanda de subvenció per a la creació de 94 places de llars d'infants públiques.

El nostre grup votà a favor de la proposta per coherència amb el nostre programa electoral de l'any 2007, en el qual proposàvem construir una nova llar d'infants pública i ampliar Sol Solet. Per reforçar aquesta raó cal recordar que, l'any passat, per tal de cobrir les vacants de la llar d'infants pública Sol Solet va ser necessària la realització d'un sorteig ja que **per a una oferta de 19 places es van presentar 94 sol·licituds**, la qual cosa vol dir que, una vegada realitzat el sorteig, van quedar en llista d'espera 30 nenes i nens de la franja de 2 a 3 anys, 44 de la franja d'1 a 2 anys i 1 de la franja de 0 a 1 anys. Cal dir, a més, que moltes de les

famílies amb infants en edat d'escolarització a la llar d'infants, en saber que l'oferta de places públiques era tan baixa, van optar per assegurar-li una plaça en una llar privada abans de córrer el risc de quedar exclosos d'una plaça en la pública per un sorteig.

Del seu escrit sembla deduir-se que l'Ajuntament, en el cas de la llar d'infants, fa negoci ja que, segons vostè afirma, "la Casa Gran entra per nen cada mes 315€ quota bastant més elevada que els preus habituals de les llars privades, que es mouen entre els 200 i 230€ al mes". Desconec els costos d'una plaça en el cas de les llars privades, però conec perfectament els costos en el cas de la llar Sol Solet. En el curs actual, una plaça a la llar pública Sol Solet costa aproximadament 5.400€ dels quals el Departament d'Educació aporta 1.800€ la família 1.500€ i l'Ajuntament la resta.

Cal afegir, per completar aquesta informació, que l'Ajuntament no cobra matrícula cada any, com sembla ser que fan algunes llars privades, i que les famílies de Sol Solet únicament paguen per 10 mesos, quan el servei es dona durant 11 mesos. Per cert, paguen matrícula les famílies que escolaritzen els seus infants a les seves

llars? I quantes mensualitats paguen aquestes mateixes famílies al llarg d'un curs escolar?

Afirma vostè en el seu escrit que "les famílies el que fan és demanar plaça primer de tot a l'escola pública ja que s'estalvien 80 o 90€ al mes" i que "és normal que la majoria optin per aquesta opció". Està vostè afirmant que les famílies que opten per l'escola pública ho fan únicament per raons econòmiques? No se li ha acudit a vostè que, en una bona part dels casos, les famílies que opten per l'opció pública puguin fer-ho perquè aposten per aquest model d'educació i per la qualitat del servei que aquest els ofereix? No s'adona vostè que, de ser cert el seu argument, les escoles públiques (llars, primària, secundària) tindrien totes les seves aules plenes de gom a gom i els centres privats (concertats o no) les veurien buides en la mateixa proporció?

Quant a la seva afirmació que l'oferta pública va dirigida a ajudar la gent amb pocs recursos, lamento discrepar-ne al 100%. L'oferta de places públiques de llars d'infants va dirigida a totes les famílies amb infants d'edats compreses entre 4 mesos i 3 anys, independentment de la seva capacitat econòmica. I això és així perquè, entre d'altres raons, l'educació dels 0 als 3 anys no és un "servei social", és un servei educatiu, com ho són l'educació infantil, l'educació primària, la secundària i la universitària.

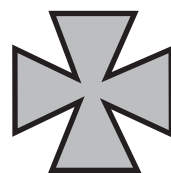
Entenc, i suposo que vostè deu compartir aquesta anàlisi, que l'etapa de 0 a 3

anys és molt important en el desenvolupament d'un infant i que, per això, les llars d'infants, públiques o privades, han de disposar dels recursos suficients per poder atendre en les millors condicions els reptes que comporta l'educació en aquesta franja d'edat. És per això que, en el cas de Sol Solet, 5 professores, a jornada completa, s'encarreguen d'atendre els 3 grups d'infants que hi són escolaritzats.

En el seu escrit vostè intenta transmetre la idea que la decisió de l'Ajuntament d'ampliar l'oferta de places públiques de llar d'infants és una decisió que es pren contra les llars d'infants privades. Res més lluny de la voluntat del nostre grup municipal, que suposo que és compartida per la resta de grups que van votar a favor de la proposta. Tot i que el nostre grup municipal és clarament partidari que els serveis essencials siguin públics i per a nosaltres el servei educatiu de 0 a 3 anys és un servei educatiu essencial, som respectuosos amb la iniciativa privada i, en aquest cas, reconeixem la important tasca que al Masnou han fet i fan les llars d'infants privades. No obstant, aquest respecte és compatible amb la voluntat, en compliment dels nostres compromisos electorals als quals abans em referia, d'intentar augmentar l'oferta pública de places de 0 a 3 anys. És per això que la nostra decisió no es pren contra ningú, sinó a favor de les famílies del municipi que, tenint infants amb edats compreses entre 0 i 3 anys, opten pel servei públic.

Segueix a la pàg 7

24 hores al seu servei

Dies en què les farmàcies del Masnou estan de guàrdia

Febrer 2009

1	diumenge	Aymar
2	dilluns	Riera
3	dimarts	Fàbregas
4	dimecres	Viayna C
5	dijous	Dominguez
6	divendres	Aymar
7	dissabte	Ocata
8	diumenge	Ocata
9	dilluns	Fàbregas
10	dimarts	Viayna C
11	dimecres	Dominguez
12	dijous	Aymar
13	divendres	Ocata
14	dissabte	Riera
15	diumenge	Riera
16	dilluns	Viayna C
17	dimarts	Dominguez
18	dimecres	Aymar
19	dijous	Ocata
20	divendres	Riera
21	dissabte	Fàbregas
22	diumenge	Fàbregas
23	dilluns	Dominguez
24	dimarts	Aymar
25	dimecres	Ocata
26	dijous	Riera
27	divendres	Fàbregas
28	dissabte	Viayna C

Dijous
grasDimecres
de cendra

Març 09

1	diumenge	Viayna C
2	dilluns	Aymar
3	dimarts	Ocata
4	dimecres	Riera
5	dijous	Fàbregas
6	divendres	Viayna C
7	dissabte	Dominguez
8	diumenge	Dominguez
9	dilluns	Ocata
10	dimarts	Riera
11	dimecres	Fàbregas
12	dijous	Viayna C
13	divendres	Dominguez
14	dissabte	Aymar
15	diumenge	Aymar
16	dilluns	Riera
17	dimarts	Fàbregas
18	dimecres	Viayna C
19	dijous	Dominguez
20	divendres	Aymar
21	dissabte	Riera

St. Josep

AYMAR (Maricel)	Almeria, 14	93 555 03 81
DOMINGUEZ	Enamorats 2, (Enfront Estació del Masnou)	93 555 59 36
FÀBREGAS	Navarra, 68	93 555 19 79
OCATA	St. Domènec, 1	93 555 33 08
RIERA	J.Llimona, 22 (Enfront C.Nàutic)	93 555 08 55
VIAYNA (M.J.Cardona)	Prat de la Riba, 23	93 555 04 03

Els serveis de guàrdia són de 9 del matí a 9 del matí
El dissabte a la tarda està oberta només la farmàcia de guàrdia

h o b e r t a

Ve de a la pàg 5

Finalment he de dir-li que entenc que, com a empresària, defensi els seus legítims interessos privats, però crec que aquesta defensa s'ha de basar en el respecte a la realitat i a les persones. Per això he volgut fer les precisions anteriors i, també per això vull posar en el seu coneixement que considero desafortunada la seva expressió "...gràcies a **vostès, senyors de l'Ajuntament**,...", tot i que no li demano que la rectifiqui. Suposo que, quan vostè la va escriure, pensava com a "**senyors de l'Ajuntament**" en aquells regidors i regidores que vàrem votar a favor de la proposta i que, a la vegada, excloïa d'aquesta qualificació els regidors i regidores que van votar en contra o es van abstenir. En qualsevol cas, reitero la meva consideració anterior i li demano que reflexioni respecte al que vostè hauria sentit si, en la seva etapa com a regidora de l'Ajuntament, algú l'hagués assenyalada com a "**vostè, senyora de l'Ajuntament**". Cordialment

Màxim Fàbregas i Añaños
Portaveu del grup
Municipal d'ICV-EUiA
Ajuntament del Masnou

RESPOSTA DE L'IES MEDITERRÀNIA

En resposta a la carta publicada en el butlletí de gener amb el títol "Català a l'IES Mediterrània", on es descriu una situació lingüística

hipotètica al nostre institut, el claustre de professors vol fer els aclariments següents:

a) Aquesta descripció no s'ajusta en absolut a la realitat.

b) L'IES Mediterrània compleix, en tots els aspectes, els termes de la Llei.

c) La documentació, les comunicacions internes i externes i els llibres de text són en català. Podeu consultar la pàgina web de l'institut (.). Pel que fa a l'ús oral de la llengua, aprofitem per convidar-vos a les Portes Obertes el dia 7 de març, per tal que pugueu conèixer la nostra realitat directament i comprovar que l'IES Mediterrània està en la mateixa situació que els altres.

d) Els nostres alumnes obtenen uns resultats de català per sobre de la mitjana de Catalunya als exàmens objectius de Selectivitat.

e) La sensibilitat de l'IES Mediterrània respecte a la integració lingüística en català de l'alumnat novíngut ens va portar a demanar una aula d'acollida, que està en funcionament des del curs 2007-2008.

Esperem que aquests aclariments donin resposta a les persones que per un moment s'han pogut qüestionar la cura i l'esforç que l'IES Mediterrània posa en totes les vessants de la seva tasca educativa.

**Claustre de Professors de
l'IES Mediterrània**

Hi consta el nom de quarantatre professors de l'Institut amb llur DNI.

FINIS QUAN, SR. ALCALDE?

Fins quan haurem d'aguantar els veïns del c/ Torrent Umberto per poder viure a casa amb una certa tranquil·litat?

Fins quan haurem d'aguantar que persones fora la llei (ocupes, venedors d'"herbes", amics del no seu, etc), hagin de molestar honrats veïns de tota la vida, que paguen tots els impostos, i que porten una vida totalment correcta?

Fins quan haurem d'aguantar sorolls (musicals?) a tot volum, que fins i tot es poden escoltar des de dins de casa i tot tancat, i que no cal que avisis la policia, ja que l'única solució serà (ves per on, no fos cas que et queixessis perquè sí) fer un control a casa teva?

Fins quan haurem d'aguantar les baralles (per sort entre ells), que dia sí i dia també protagonitzen, però que es poden escoltar des de casa, amb barbaritats tan gruixudes (la més fina, entre dones, "*te voy a rajar el c...*") que fan esfereir els vianants?

Fins quan haurem d'aguantar les baralles que protagonitzen entre ells (els qui hi viuen i els qui han tret fora de casa), les quals fins i tot es tiren objectes de tota mena?

Fins quan haurem d'aguantar que continuament hagi de venir la policia local i dels mossos (per quedar tot igual), amb desplegaments dignes de pel·lícula americana, com si aquest cèntric carrer fos del "barri xino"?

Fins quan haurem d'aguantar que les companyies de l'elèctric els permetin que els robin el corrent i poder tenir, els lladres, tota mena

de comoditats sense pagar, i els qui estem dins la llei hàgim de pagar o ens el tallen?

Fins quan haurem d'aguantar que aquesta gent robi als comerços, fins i tot del mateix veïnat, sense que ningú els digui res?

Fins quan, Sr. Alcalde?

M'agradaria tenir resposta, i a molts altres també. Però no cal que digui que fem una instància. Ja s'ha fet i, la veritat, és paper mullat (i a més, ningú no ho veu).

Atentament,

Joan

AL REGIDOR D'ESPORTS

És per mi un plaer poder tornar a cridar la seva atenció després de constatar com les cistelles del Parc de Pau Casals ja disposen de xarxa, la llum funciona per poder anar-hi quan es fa de nit i s'hi ha posat una xarxa lateral perquè les pilotes no caiguin cap a baix. Però, i el pavelló poliesportiu? Després de llegir "El Masnou viu" i veure que, dels diners destinats pel govern central, se'n destina una part molt important de capital per ampliar els vestidors del camp de futbol i una de molt petita per adequar a normativa la instal·lació mencionada, ja em bull la sang. Fa menys temps que es van fer les obres de reconstrucció del nou camp de futbol, amb gespa artificial inclosa, que l'última vegada que van canviar la xarxa de protecció de les grades del pavelló –perdó, he posat un mal exemple ja que no s'han canviat en molts anys, per no dir mai. I els vestidors antics del camp de futbol?

Segueix a la pàg 9

19 de febrer, Dijous Gras

Botifarres d'ou i faves amb cansalada, pasta amb llard i pinyons, peres amb vi, llegums guisats, carns, botifarrons, caves, mandonguilles, pollastre farcit, llom, ous i llardons.

Ple de pasta
Especialitat en pasta fresca
Pizzes i menjar per emportar
Tasteu les nostres delícies d'elaboració pròpia!
Parada n. 24 tel. 93 540 95 16 MERCAT MUNICIPAL DEL MASNOU
www.pledepasta.com

CARNISSERIA

Can Ventura
Romà Fabra, 18 · 93 555 73 95
El Masnou
VEDELLA · XAI · PORC · POLLASTRE · EMBOTITS

DOS MÉS DOS
MENJARS PREPARATS
POLLASTRES A L'AST
VINS I CAVES
EMBOTITS SELECTES
Navarra, 100. 93 555 14 82 EL MASNOU

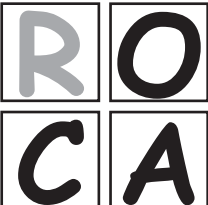
L. MOLERO
LLEGUMS CUITS
FRUITES SEQUES
APERITIVS
PLATS CUINATS
Elaboració pròpia
Mercat Municipal · 93 540 39 38

CARNS ECOLÒGIQUES
Yolanda
Elaboració pròpia
Per una alimentació
sana i equilibrada
Mercat Municipal · 93 540 11 37

CARNISSERIA
ANNA
MARI PERNIA
PLAÇA · MERCAT · PARADA N.º 30
Mercat Municipal
93 540 12 39
Et convidem a
visitar la nostra pàg. web
www.carnisseriaanna.com
T'agradarà!!

XARCUTERS
Màxima qualitat en els
seus productes
El Masnou
Mcat. Municipal · 93 540 10 61
Sant Miquel, 25 · 93 540 88 02
Badalona
Mcat. la Salut, 41 · 93 388 16 87

Xarel·lo
Àngel Guimerà, 30
Tel. 93 555 21 41
08328 ALELLA
VINS, CAVES, LICORS
I UNA MICA DE TOT
VINS D'ALELLA
SERVEI A DOMICILI

FRUITES I VERDURES
Comandes a domicili
Collita pròpia
Mercat Municipal
93 540 03 52

WWW.CANRAC.COM
A P U N T A - T ' H I

Mestres Villà, 10 · 93 555 16 64

h o n e r t a

Ve de a la pàg 9

No es poden reformar i passar amb una mica menys? Anem a fer-ne una llista, no fos cas que féssim curt de calés: arreglar les goteres, sistema de refrigeració/calefacció, pintar les ratlles de la pista, substituir els penjadors trencats als vestidors, sistema d'il·luminació deficient (bombetes foses de fa més de dos mesos), sistema de ventilació... I per últim, i no cridem el mal temps, algú em pot dir com està organitzada l'evacuació del pavelló? Que hem de sortir tots per una sola porta o en el moment de la desgràcia obriran les dues portes de tots els vestidors, creuant-los, i així podrem sortir per les portes d'emergència?

Crec que passa més gent pel pavelló que per les dependències municipals i en canvi el Consistori està construint més edificis, que haurem de mantenir entre tots, i l'alcalde mirant cap a un altre cantó. Quines activitats municipals d'interès col·lectiu es fan al camp de futbol que no siguin de caràcter esportiu i quantes se'n fan al pavelló? Per la Festa Major la fira anirà al camp de futbol o tornarem a

tenir envelopat, això sí, amb terra de gespa artificial? És trist haver d'anar a pavellons de la resta de Catalunya i veure com tenen subsanats els problemes que al nostre són eterns, sigui del color que sigui el regidor. La meua enhorabona a les patinadores del Masnou pels èxits aconseguits a la Xina, i esperarem asseguts, congelats a l'hivern i molt suats a l'estiu, que algú solucioni d'una

vegada per totes el que he exposat.

S. G.

Un pare empenyat

NADALA EN RECORD DE FÈLIX GARCIA

A les passades festes de Nadal, Fèlix Garcia i Pou també ens regalà titelles i vaixell que animen el Masnou; ens diu la Ritxi, Sòcia de Gent del Masnou, des de París:

Escultures al terrat del taller de Fèlix Garcia, mort l'any passat.

CONVOCATÒRIA ASSEMBLEES GENERALS ORDINÀRIA I EXTRAORDINÀRIA DE L'ANY 2009

D'acord amb el que disposen els estatuts de Gent del Masnou, a través de la present es convoquen les Assemblees Generals **ORDINÀRIA I EXTRAORDINÀRIA** per al **diumenge, dia 19 d'abril del 2009**, a les 12 del migdia, al local social, carrer Doctor Agell, 9

ASSEMBLEA ORDINÀRIA

Proposta d'ordre del dia:

- 1/ Lectura i aprovació, si escau, de l'acta de l'Assemblea Ordinària de l'any 2008.
- 2/ Presentació i aprovació, si escau, de l'estat de comptes de l'exercici 2008 (*)
- 3/ Presentació i aprovació, si escau, del pressupost per al 2009 (*)
- 4/ Presentació de la memòria de l'any 2008 i projectes per al 2009.
- 5/ Suggeriments i preguntes.

(*) L'estat de comptes del 2008 i el pressupost del 2009 seran, a partir del dia 19 de febrer, a disposició de tots els socis al local social per a la consulta i estudi previs.

D'acord amb els estatuts, es poden presentar, amb el suport mínim de 10 socis, al·legacions i mocions a la proposta de l'ordre del dia de l'Assemblea Ordinària i incloure-hi nous punts fins a 30 dies abans (19 de març, data final) del dia de celebració de l'Assemblea, mitjançant escrit adreçat a la Secretaria de l'Associació.

ASSEMBLEA EXTRAORDINÀRIA

Ordre del dia: 1/Punt únic: Renovació dels càrrecs de President, Secretari, Vocal de Cultura i Vocal de l'Esportiva (*)

(*) D'acord amb els estatuts, per presentar candidatures a qualsevol dels càrrecs de la Junta Directiva caldrà el suport del President, la mateixa Junta Directiva, o bé d'un mínim de 10 socis. A tal efecte, el cens actual de socis restarà a la Secretaria de l'Associació a disposició de tots els socis interessats a presentar-se com a candidats.

Cordialment, **Joan Casals i Agustí** President de Gent del Masnou

ISABEL I NEUS

TEIXITS - MERCERIA - TALLER D'ARRANJAMENTS

**Gran varietat de
disfresses infantils.
Teixits, maquillatge i
complements**

Fontanills, 2 · 93 540 26 19 el Masnou

Alcon

Camil Fabra, 58 · Apartat de correus, 2
Tel 93 497 70 00 · Fax 93 497 70 10

Homs

NOVA EXPOSICIÓ US ESPEREM!

Novetats en decoració, productes
nacionals i d'importació, cuines, banys,
sanitaris, parquets i complements.

Exposició de material de decoració

Escultor Llimona, 9
93 540 37 69 Alella

Magatzem de material per a la construcció

Joan XXIII, Camí d'Alella
(sobre l'autopista)
93 555 81 56 el Masnou

Magatzem i oficines a Alella

Riera Principal, 48-50
93 555 97 53 Alella

CARTA DES D'ANGLATERRA

Per Joan Camps i Ortiz

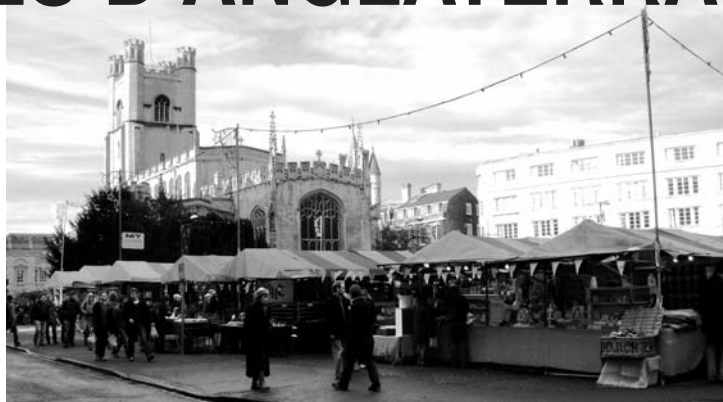
Cambridge 17/01/09. Porto catorze dies sense haver llegit un sol diari ni escoltat cap emissora de casa, o sigui, sense notícies del que els mitjans de comunicació diuen que passa. Aquesta desconexió m'obliga a fer un parèntesi en l'inesgotable tema del "Teatre del Canvi", del qual tenia previst seguir escrivint.

Des d'aquí constato encara més que allò que no surt a la *tele* no existeix. Quin relaxament per a les idees poder descansar de l'Espanya trencada i ara assaltada per la mà de ferro dels Monticasanovas. Deu ser veritat que el president Montilla s'està jugant la pell per Catalunya assetjant el Govern de Madrid i barallant-se cara a cara amb el més president encara: Zapatero? Malauradament, el que ens volen fer creure amb els colors i la veu a la caixa idiota, la *Tele*; o és mentida o és ofensiu a la intel·ligència o quan a vegades és veritat, és una obvietat, una mala notícia o d'una promesa vana, o sigui: molt pitjor que una mentida podrida.

Aquí, a Cambridge, la *tele* no és millor ni pitjor. Al marge de parlar en anglès, solament en anglès! La BBC s'assembla molt a aquella TV3 d'abans de la subtil neteja ideològica promoguda o tolerada pel Tripartit, que per la màgia de les paraules ara es fa dir l'Entesa. Una entesa que la ciutadania no entén, però entre ells, com diria la Bella Dorito, s'entenen de *lo lindo*.

Paradoxalment, he vingut a Cambridge a fer una immersió lingüística en l'anglès. Un idioma en què em defenso des dels vint-i-cinc anys, però encara insuficientment com per poder entendre una conversa de contingut dens.

Quan a l'escola on m'he matriculat van preguntar-me quin nivell d'anglès aspirava assolir d'aquesta immersió, vaig respondre: "M'agradaria poder seguir l'argument de les sèries de televisió i de les pel·lícules angleses i nord-americanes en versió original". Em temo que em caldran uns quants anys i esforç per assolir aquest nivell,

però confio aconseguir-ho en la resta de vida que em queda per davant.

Paradoxalment, jo i gairebé tothom que arriba aquí intenta parlar anglès de seguida, fins i tot dos espanyols que segueixen el mateix curs que jo, la qual cosa fa més rar encara que, passat mig segle, siguin tants els immigrants de casa que, tenint un bon nivell intel·lectual, no es dignin dir-nos ni "Bon dia"; pel que sembla, només podem esperar-ne el seu poc cordial "*Buenos días*".

Haig de dir que aquesta immersió voluntària comporta una certa morbositat de la meua part, ja que significa experimentar en pell pròpia quant pateixen aquests espanyols que ens toleren tenir el català com a llengua pròpia. Potser ara els compregui i me'n compadeixi. Pobres!: ***"Pues si os cuento lo de Cambridge, donde los niños hablan inglés entre ellos en el patio del colegio, incluso cuando hay españoles delante. ¿Dónde se ha visto tal falta de respeto al idioma de las dos Castillas, el español por antonomasia, el único idioma que merece llamarse cristiano?! Y en los grandes almacenes más de lo mismo, os hacen pagar en inglés y, por si fuera poco, en libras esterlinas"***.

Sort tenen els pobres espanyols patidors que viuen a casa nostra, ja que, quan estan a punt de l'atac de nervis per tolerar el català, poden anar al cinema, on, igual que al temps del NODO, totes les pel·lícules de la cartellera estan doblades a la llengua

imperial que ens volen imposar des de fa tres-cents anys.

La veritat és que en aquests dotze dies de parlar, escoltar i llegir solament i intensament en anglès, no em trobo gens estressat, gairebé millor que a casa. La família que m'ha acollit amb un conveni amb l'escola no ha hagut de variar el seu sistema de vida per mi; uso el seu bany, menjo amb ells i no em passaria pel cap proposar-los canviar d'idioma. Encara que us pugui semblar estrany, Cambridge és plena d'estudiants i professionals d'arreu de l'Espanya espanyola aprenent l'anglès, la qual cosa, tenint en compte que la Constitució que ens volen sacralitzar no els obliga a aprendre'l, vol dir que estan disposats a parlar voluntàriament l'idioma dels qui, a la batalla de Trafalgar, van humiliar la seva "Armada invencible", o sigui estan disposats a parlar anglès i seguir detestant el català.

Si un dia arribo a parlar l'anglès amb la facilitat amb què el parla aquí la quitxalla, em donaré el gust d'apropar-me al Corte Inglés de la plaça de Catalunya i, fent-me el suec, fer una compra. De segur que qualsevol dependent o dependenta, assumint la pertinença a una empresa que es fa dir "Tall Britànic", m'atendrà esforçant-se a parlar en anglès, la qual cosa és paradoxal, quan és tan difícil trobar en els seus magatzems d'arreu del Països Catalans i sobretot en el de la Plaça de Catalunya de Barcelona un dependent que es digni atendre'ns i parlar-nos cordialment en català.

NATUR HOUSE
Nutrició i Dietètica

TALLA amb el SOBREPÈS
Sempre hi ha un abans i un després!

Visites gratuïtes

Capitans Comellas, 3-5
(Prop del baixador d'Ocata)

93 540 96 30

G A I A
espai terapèutic

Teràpies naturals, productes biològics

CURSOS DE CUINA
REFLEXOLOGIA PODAL
QUIROMASSATGE: ABONAMENTS QUE ET
SORTIRAN MOLT BÉ DE PREU

Pere Grau, 42 · 93 555 70 55

XXXVII Curs de Balls de Saló

Febrer-maig 2009

de 6 de febrer al 8 de maig

Cada divendres de 20.30 a 22.30
**Rock, tango, cha-cha-cha, vals,
fox, pas doble, mambo, etc...**
Places limitades.

Preu parella socis: 75€
No socis 85€

Inscripcions i informació:
Gent del Masnou. Dr. Agell, 9
de 6 a 9 del vespre.
Tel **93 540 39 29**

Organitza: Vocalia Recreativa

Jornada de Portes Obertes de Gent del Masnou

El diumenge 15 de febrer del 2009, d'11 a 2 del migdia i de 5 a 8 de la tarda

Us convidem a visitar-nos a la nostra seu social del c/Dr. Josep Agell, 9
Hi podreu veure les nostres instal·lacions i us informarem de les
diferents activitats que duem a terme.

RASCA I P/CA

Per Ramon Serra

He estat donant-li moltes voltes al tema de la propaganda en els autobusos, aquella que diu: *Probablement Déu no existeix, no et preocupis i gaudeix la vida*. Bé, més o menys crec que és així.

El primer que em passa pel cap és que després de tants anys menjant-nos el coco amb el tema religiós, i aquí podem incloure totes les religions que es fan i es desfan, ja era moment d'explicitar també que hi ha moltes persones no creients, que estan fartes de lleis i càstigs divins, de normes i premis, de pecats i penes.

El fet d'aquesta publicitat no deixa de ser festiu i jocós i no vol acollonir el personal, ans al contrari, li diu que s'ho passi bé i, el més important, no obliga a ningú ni tampoc l'amenaça amb el "Ja t'ho trobaràs en el més enllà, els bons (els nostres) viuran per sempre i tu, pecador, patiràs eternament."

El to impositiu del catolicisme (és el que més conec, però els altres tampoc no se'n salven) que té com a figura central un Déu venjatiu i punitiu (llegiu l'antic testament) on tot és sang i fetge, represàlies, enemics que cal exterminar, comportaments que cal adreçar i tota mena de repressions per tal de passar per l'aro del qui mana, o sigui de d'altíssim, que ja em direu, algú a qui s'anomena així ja està fent una declaració de principis, un claríssim cas d'egocentrisme. Un Déu que va ofegar tot el món menys el Sr. Noè i la seva família fa més por que una altra cosa.

Per a mi la frase perfecta seria la que digués: Probablement, si Deu no existís, ens hauríem estalviat un munt de guerres fetes en el seu nom o contra ell. Aquesta és la clau de la qüestió; perquè passar-nos-ho bé ja fa temps que ho estem intentant, tot i que la vida et dona revessos contra els quals no pots fer res. No tenim prou normes? Hi ha molta gent a qui aquests religiosos (tots i de tot arreu) han amargat la vida amb promeses fictícies, situant-se sempre al costat dels forts per controlar el ramat, i el fort sempre content amb el seu servei perquè li amansia les feres.

Quanta gent ha mort en nom de Déu (entenent aquest Déu amb totes les variants imaginables)? I no els feia vergonya? És clar que no els en feia, perquè el poder que dona manipular éssers humans és tan gran que mai no s'han aturat a pensar en el valor de la vida aquí a la terra, que és on de moment i fins que no es demostrí el contrari ens toca viure. Hi ha gent que no vol que li regalini una vida eterna; el que realment li agradaria és que no li mortifiquessin aquesta, que és la que viu. Estic d'acord amb els creients, jo no els vull fer canviar de bàndol, respecto les seves creences, però no me les crec. El problema és que normalment aquest deixar fer no és recíproc i això comporta creure en dogmes, en fets de fe, que no tenen explicació lògica ni natural, però als quals hom ha de dir sí senyor.

En l'anunci esmentat han tingut la delicadesa, o potser una part de broma simpàtica, de fer servir el "probablement". M'agrada perquè no és taxatiu, deixa una porta de fugida per a les sensibilitats més tendres.

Llegia un article sobre Darwin, que va ser qui va desmuntar la teoria creacionista per la de l'evolució de les espècies; doncs bé, a aquest senyor se'l va ridiculitzar tant com es va poder per part sobre tot de l'església, a qui desmuntava la creació de l'home per art de màgia. Fins i tot el meu estimat Anís del Mono (els millors *carajillos* del món) ridiculitza Darwin en la seva etiqueta mostrant-lo com una mona. Un altre personatge cabdal, com va ser Galileu, va ser torturat per l'església romana perquè demostrava que la Terra no era el centre de l'Univers i per conservar la vida va haver de dir el que no creia.

Tant si existeix com si no, ningú no té dret a forçar la situació, tothom mereix un respecte, els creients i els no creients, i no imposar-se per la força; potser així aconseguiríem un món més tranquil, més serè i on viure cadascú amb els seus conceptes de vida no fos una lluita salvatge i descontrolada.

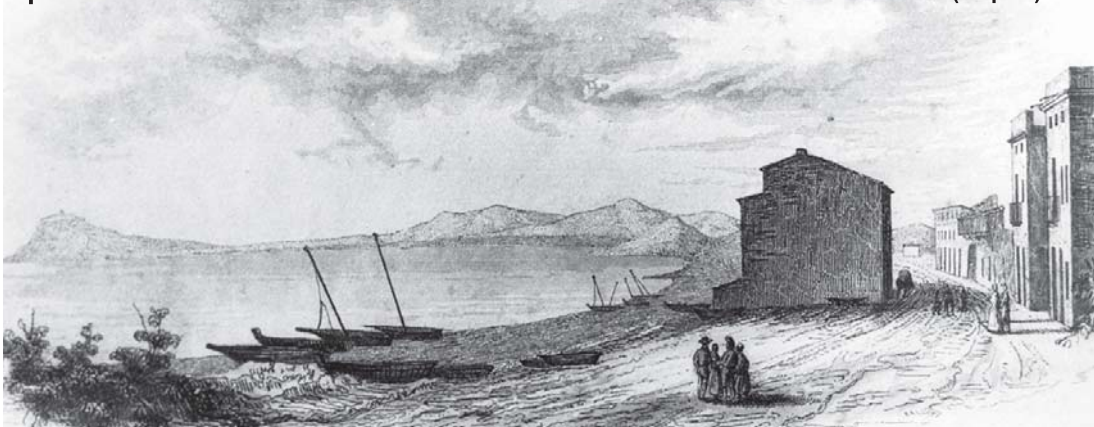
Penso que la religió ha estat un dels motius més grans de diferències entre els humans i crec que el món seria molt més tranquil si no tinguéssim cap referent religiós, perquè evitariem fanatismes; possiblement ens mataríem entre nosaltres per altres coses; som imperfectes i ho demostrem cada dos per tres, però fer-ho en nom de dogmes indemonstrables i intangibles trobo que ens ho podríem estalviar. I sí, existeixi o no existeixi Déu, intentem els d'un cantó i els de l'altre de passar-ho bé en aquesta vida, no desitjar el mal a ningú i que, quan estiguem a punt de tancar els ulls, cadascú pensi en el que més li serveixi per relaxar-se i els daus (que són tirats el dia que naixem) ja faran la resta.

Històries de la vila

Per Joan Muray

Problemes amb l'empalissada del 1847 al 1867, primers conflictes masnovins amb el ferrocarril de Barcelona a Mataró (1a part)

Marina del Masnou. 1824. Així era abans del ferrocarril.

Tal com es pot deduir del títol, no tot foren flors i violes als primers anys entre el ferrocarril i els pobles que travessava, especialment per l'estacada (1) que s'hi volia posar, i que el poble, amb la seva forma *sui generis* de catalanitzar "la empalissada" en deia l'empalissada.

El carrilet, que anava des de la capital del país a la capital de la nostra comarca, fou inaugurat, com és sabut, el 28 d'octubre del 1848.

L'any abans, el 1847, arran de les normes que van dictar els capitosts de l'empresa del ferrocarril, la *Compañía de los Caminos de Hierro de Barcelona a Francia*, a la reunió que celebraren amb el Cap Polític de la província de Barcelona el 5 de juliol d'aquell any, començaren els problemes, que més endavant desembocarien en conflictes.

Les normes, signades per un Sr. Cela, eren les següents:

- 1°...*Que al atravesar, con el camino de hierro a Mataró, las playas de los pueblos situados en la Costa se rebajen sus rasantes cuanto sea compatible con la perfección y circunstancias previas de la obra, de manera que las barras queden a la altura mínima que sea posible sobre el plano medio de las playas.*

- 2°...*Que para la formación de los pequeños terraplenes absolutamente indispensable para regularizar las ondulaciones que presentan las mismas playas, se extraigan y conduzcan las arenas y tierras de otros puntos fuera de la extensión que cada pueblo ocupa en su frente al mar.*

- 3°...*Que se prohíba la apertura de zanjas laterales al ferrocarril y que antes por el contrario en todas las líneas donde se eleven terraplenes se formen glasis sobrepuestos al terreno natural; de suerte que por ambos lados queden planos inclinados de 1/30 (uno treintaavos) de pendiente para facilitar el paso de los barcos por todas partes en casos extraordinarios*

de temporales.

- 4°...*Que según la extensión e importancia del Tráfico en cada Pueblo, se establezca en el Camino de hierro de pasos que convenga por donde únicamente deberán cruzar los barcos en todos los casos ordinarios.*

Aquestes normes, que posaven una barrera on fins aleshores no n'hi havia hagut, i que només, tot i dir passos en plural, només en deixava un per poder pujar els barcos (2), i el volien fer a l'alçada de la riera d'Alella, seria un greu problema, especialment per a les quatre drassanes locals, ja que fins aleshores el sorral (la platja) era el lloc on els construïen i arribava fins a les

Estació del Masnou. Començament s.xx.

cases, fet que facilitava el seu treball. Imagineu-vos que, amb la barrera que els posaven, havien de fer una forta marrada per anar des de la platja fins a les cases, on tenien el taller els uns i on guardaven els estris de pesca els altres, cada cop que necessitaven alguna cosa.

El Gremi de *Mareantes* (els homes de mar, mariners, pescadors, mestres d'aixa, etc.) de la Matrícula d'Alella (3) va fer una instància al Comandant Militar de Marina de la província, al qual exposava els problemes que els causava l'estacada, que separava la via del ferrocarril de la platja i del poble.

Les raons sobre els problemes que els causaria eren especialment pel fet que només volien deixar un sol pas de comunicació, i que el situarien a l'alçada de la riera d'Alella, prop de l'estació, que deixaria el terme partit i els negocis (drassanes) amb greus problemes, ja que haurien de fer molt de camí, carregats amb eines, materials, etc., quan fins aleshores només els calia travessar uns pocs metres.

A més, el problema amb les barques seria encara més greu pel llarg recorregut i, a més, agreujat quan hi hagués tempestes, ja que, o no hi podrien passar per les rierades o tampoc ho podrien fer posteriorment a causa del gran sorral que hi deixen les avingudes.

Aquest fet deixaria, en aquests casos, la gent de mar incomunicada i els vaixells en construcció i les barques de pesca a mercè dels temporals.

Preveient que l'estacada seria un fet, demanaven a l'autoritat militar marítima que els fessin altres passos i més centrals.

Aquest passos es refereixen als dits "passos a nivell", dels quals al Masnou vam conèixer tres (4), i estaven força distants l'un de l'altre, a més que una bona part del municipi no en tenia cap a prop.

Amb data de 10 de juliol del 1848, a tres mesos i escaig de la inauguració de la línia, el Gremi de la gent de mar masnovina va fer un altre escrit a les autoritats de marina, al qual exposaven les seves queixes pels problemes que els causaria la tanca. Un docu-

L'"empalissada" davant del Castell de Sant Cristòfol

ment molt interessant, ja que descriu com era la situació al Masnou, tant referida a la marina com a la pesca i també a la mercantil. Deia coses com:

- Que aleshores hi havia dos-cents vaixells mercants en actiu, la majoria de primera classe.

- I també de vint-i-cinc a trenta barques de pesca.

- Que tots els problemes s'haurien evitat obligant l'empresa del ferrocarril a instal·lar la línia fèrria pel darrere de la població (5) en comptes de per la façana marítima.

- Que la tanca hauria de tenir, com a mínim, sis passos (6).

- Que el Masnou tenia aleshores quatre drassanes en actiu, que necessitava cadascuna un pas per poder realitzar la seva feina.

- Que cadascun dels passos hauria de tenir un guarda i que aquest cobraria vuit rals diaris.

- A més, les drassanes no només donen vida a la marina sinó també a una fàbrica de lones (7) i a dos tallers per a la confecció de veles.

- Que també afectava els particulars que tenien vaixells, especialment a l'estiu (8).

- I els pescadors, que haurien de caminar un bon tros, bo i carregats amb els estris de la seva feina, quan abans només travessaven pocs metres des de les seves cases (9) a la barca.

- El Gremi va demanar l'embarcament de l'*empalissada*.

- I avisaven les autoritats que si es deixava la tanca i es feien els sis passos sol·licitats, tot i amb això, quan hi hagués algun temporal, s'hauria d'enderrocar trossos d'aquesta per poder salvar les embarcacions.

Com podem comprovar, tot un enrenou de grans dimensions i on, com ja

Pas a nivell davant del magatzem dels Banys de Sant Cristòfol

sabem, va guanyar, com sempre, el més fort.

Per a aquest embargament, el Gremi de marina féu una instància a l'Ajuntament de la vila, amb data 10 de juliol del 1848, sol·licitant-lo, ja que no creia que la companyia del ferrocarril complís la seva demanda de sis passos a nivell com a mínim i que, per tant, la tanca que dividiria el poble de la platja, el seu lloc de subsistència, els perjudicaria moltíssim.

Aquesta instància anava signada per: Isidre Pla i Salvador Millet, a prec de Carles Fontanills i Lluís Pagès, que designa com a consellers (segurament es refereix a regidors municipals), i a sota d'ells signa Jaume Maristany.

La mateixa instància després continua per part de Pau Oliver, com a tinent primer Regent de l'Alcaldia, que procedeix a l'embargament de l'estacada o tanca. I acaba dient que s'ha notificat, mitjançant lectura, a l'encarregat de treballs del ferrocarril per a aquesta tanca, Glilliam (10) Bignell, que va contestar quedar-ne ben entès. Signen com a testimonis d'aquesta notificació Francesc Marfà i Gabriel Canals.

(continuarà)

NOTES

1- Han passat 160 anys, companyies ferroviàries, règims, etc., i el problema (llegeixis tanca divisòria) persisteix.

2- Es referia, majoritàriament, a barques, ja que, de vaixells, només n'hi havia els que estiguessin en construcció a les drassanes de la platja, i aquests seria pràcticament impossible de traslladar-los fins al Camí Ral, i menys estant en construcció.

3- Estem al 1847, i tot just feia un any de la segregació del veïnat d'Alella de Mar i la seva incorporació al municipi del Masnou, per tant, encara n'hi havia que no s'havien acostumat a posar l'altre nom o potser encara no l'havien incorporat al del nou municipi.

4- Els tres passos a nivell estaven situats: l'un a prop de l'estació del Masnou, davant l'antic magatzem de taronges, després magatzem dels "Banyes de Sant Cristòfol"; l'altre, davant del Mercat Municipal; i el tercer davant de l'actual c/ Dr. Agell.

5- Aleshores la població s'acabava més o menys pel carrer de Lluís Millet (anomenat del *lavadero*) en aquesta part del municipi,

L'“empalissada” davant de cal Comte de Lavern. Començament s.xx.

i pel carrer de Jaume I (aleshores dit del *Rastillo*) a l'altra.

6- Cent seixanta anys més tard (ara al 2009), hi ha els sis passos que aleshores demanaven per anar a la platja i, tot que ara s'hi va per raons ben diferents, són encara insuficients; hi ha sectors de la població que entre l'un i l'altre tenen més d'un quilòmetre de distància. I un que no va a la platja, el de l'estació del Masnou, que només és per anar al passeig del port, a més d'haver-hi d'accedir amb un passi especial; a més s'ha de salvar un munt de barreres arquitectòniques, entre elles noranta-quatre graons d'escales diverses.

7- Aquesta fàbrica és la coneguda com a “Can Xala”, que aleshores es deia “Etapé Cros y Cía.”.

8- Això vol dir que a l'estiu el Masnou comptava ja amb un abundós estiuieig, el qual tenia velers d'esbarjo.

9- Els pescadors majoritàriament vivien al mateix Camí Ral o al carrer següent, com encara hem pogut veure als darrers que quedaven.

10- Glilliam deu voler dir William, Guillem en anglès, ja que la majoria de càrrecs tècnics de la companyia ferroviària ho eren.

FONS CONSULTATS

- Arxiu Històric Municipal del Masnou
- Alfons Aragó i Casas
- “Clau 1863”, de Joan Muray. Katelani 2000, S.L. Vilassar de Mar 2006.

Pas a nivell, amb tanca de ferro, davant de l'actual c/ Dr. Agell. Anys 50.

Concert a Ca n'Humet de Lapsus i retrobament dels llegendaris Eymen

Per Lluís Valls

Fotos Taller de publicitat

Concert homenatge a Jaume Coronas

El passat dissabte 10 de gener es va celebrar a Ca n'Humet un concert de música pop ofert pel conjunt musical del Masnou **Lapsus**. De fet va ser un concert organitzat pels mateixos components, que el que volien era fer un descans per convalescència del bateria, **Jaume Coronas**, i un homenatge a la seva persona i trajectòria musical. En Jaume és un militant absolut i incondicional del grup des dels seus inicis, cap a finals dels anys 60. En Jaume i en **Manel Roma** són els únics que continuen en el grup, que en un principi es deia **Eymen**, nom llegendari per a qui els coneixíem.

Quins anys aquells per als qui ja en tenim més de cinquanta! Com els recordo de bé; érem joves!; però no joves d'esperit ni de semblança perquè et conserves prim i més o menys en forma i totes aquestes collonades que solem dir els d'aquesta edat, no, érem joves físicament i psicològicament. Tot ho teníem davant, tot ho esperàvem, tot ho volíem i tot ho podíem; no vull reivindicar que

Lapsus des de 1984
Components el 2009. Cisco Moya, José, Manel Roma, Carlos, Fernando Ochoa, Narcís Perich, Carles i Jaume Coronas

qualsevol temps passat va ser millor ni que aquells foren els millors anys, no; però, sense saber-ho, aquells van ser uns anys fantàstics. A en Jaume, en Manel, en Josep i en Rego, els conec des de llavors. Ells feien música moderna i nosaltres música popular-folk. Érem amics i ara, després de tants anys, me n'adono que encara ho som més. La vida ens ha respectat, sortosament, i esperem que continuem per aquest camí.

El concert d'aquell dissabte a la sala polivalent de Ca n'Humet va confirmar que tant els Eymen com Lapsus estan en bona forma. Cançons... grans cançons, Creedence, Rollings, Beatles, Eagles, M. Clan etc. No gaire gent (poca difusió), però, com se sol dir: pocs però bons.

Una festa senzilla, sincera i molt, molt emotiva. En vaig sortir francament satisfet.

Gràcies, amics; sempre us tindré entre acords majors.

A dalt components d'Eymen el 1968 i el dia del concert (foto de baix d'esquerra a dreta): Rego, Manel Roma, Josep Martínez i Jaume Coronas.

Opinions robades

Tenim el goig de reproduir aquest article publicat al diari AVUI del dia 4 de gener passat, referent al nostre amic i consoci J.A. Masoliver Ródenas, amb motiu de la recent publicació del poemari Sònia i El laberint del cos, el seu primer llibre escrit en català. Masoliver, traductor, crític literari, catedràtic de literatura espanyola i llatinoamericana de la universitat de Westminster, poeta i prosista, després d'un llarg i prolífic periple per diferents indrets del món, ha recalat de bell nou a la nostra vila, des d'on li desitgem llarga vida i que segueixi pouant de la seva inesgotable deu literària.

La Redacció

Sònia, musa i actitud

Masoliver Ródenas ha tornat a Catalunya i ha publicat el seu primer llibre en català.

Per Robert Ramos

El conegut novel·lista i crític literari J.A. Masoliver Ródenas (Barcelona, 1939), durant anys professor en universitats italianes i angleses, ha cultivat una poesia narrativa punyent i unes narracions poderoses, a les quals el sexe i la passió mai no han estat alienes. Contemporani i amic de Vázquez Montalbán, sempre l'associa a la figura del malaguanyat escriptor secret Luis Maristany, amic i afí de Masoliver.

Sempre els he vist com la gent que va obrir vies, traductors i comentaristes literaris des dels anys aspres, una mena de germans grans trobats en les velles revistes que llegia d'adolescent. Masoliver, com Parcerisas, Pessarrodona i altres, no s'ha limitat a posicionaments autocontemplatius i cofoistes, sinó que ha estat modernitzador de la tradició, transgressor. Masoliver, a més, afe-

geix a la seva vàlua intel·lectual la capacitat de sorprendre els lectors, especialment a partir dels cicles de la seva narrativa i poesia dels anys vuitanta i noranta. Ho dic per novel·les per obrir els ulls com *Beatriz Miami* i *La puerta del inglés*, on els personatges sorgien de la nostra societat cultural, entre la sàtira i el sarcasme. També em va impactar la lectura en perspectiva de la seva obra poètica completa.

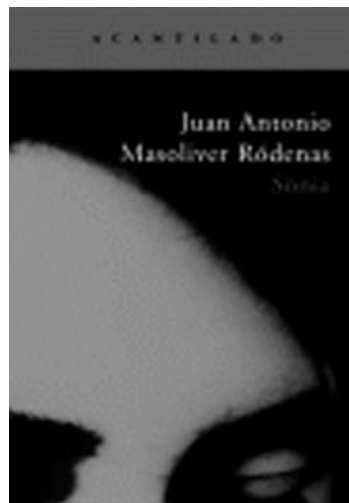
Vázquez Montalbán el va definir com a "anarcopoeta" i la va encertar. I encara ho hauria vist més clar després de la lectura dels poemaris *Sònia* (Acantilado) i *El laberint del cos* (Jardins de Samarcanda), el seu primer llibre en català, homenatge a la musa Sònia i a l'amor. Ell mateix ens diu a la introducció que el fet de renéixer a la vida, gràcies a la presència de Sònia, el va acostar al català, de la

mateixa manera que el fet de tornar al Masnou després de quaranta anys d'absència: *Hi ha una raó igualment forta, el meu retorn al país ha coincidit amb una creixent onada d'anticatalanisme. Espanya, que en tants aspectes és un dels països més desenvolupats d'Europa, alhora destapa amb virulència els seus aspectes més retrògrads.*

Com part de la seva obra anterior, *Sònia* i *El laberint del cos* destaquen per la seva sensualitat, per la comunió entre el lirisme i la narrativitat, per la manera d'explicar-nos històries mentre s'explica ell mateix. I versos excepcionals, com "de dies de pregàries i luxúria" i "en les flors del teu pubis eclesiàstic". Trobem, així mateix, la cosa escatològica característica, però la mala llet ha esdevingut delicadesa, la bondat s'ha imposat per la via del plaer i de l'amor essencial, com quan ens parla dels trenta anys de la musa com els trenta poemes catalans que li ha escrit.

Vaig retrobar Tono Masoliver en un recital amb sopar amb l'amic Giménez Frontín. El vaig veure serè, fort i en forma. Poc després coincidiríem en l'enterrament del nostre amic comú. Tots dos dies anava acompanyat per la sàvia bellesa de Sònia, musa i guia, generadora d'uns poemes que tornen la fe en la discolorada actitud de la poesia: la passió.

Notícia publicada al diari AVUI, pàgina 42. Diumenge, 4 de gener del 2009

Opinions robades

Pel seu interès reproduïm l'article del sociòleg Salvador Cardús, publicat a CRITERI NEWSLETTER l'11 de gener de 2009.

Un any per recuperar la fe en el país

Per Salvador Cardús

Any nou, temps de desigs. I vist com va tot plegat, el principal desig que tinc pel país per a aquest 2009 seria que aprenguéssim a no posar-nos amb tanta facilitat a la ratera on, una vegada dins, ens donem els uns als altres la culpa d'haver-hi anat a parar. Digueu-li Estatut, digueu-li finançament, digueu-li seleccions esportives nacionals.

No es tracta de renunciar a res, no. Es tracta de no posar les esperances allà on no toca, on el fracàs segur del propòsit ens pot portar a la frustració i el desànim. Es tracta de posar totes les energies en objectius possibles, que n'hi ha molts i de molt rellevants. Es tracta, en definitiva, de no exacerbar més aquest estat d'ànim crispat, catastrofista, ploramiques, sempre anunciant el final de tot, de l'ara o mai definitiu. Un estat d'ànim que cada vegada concentra més el desequilibri i espanta la majoria, que no se sent pas convidada a un país que, diuen, en té per quatre dies.

Aquest país ha de començar a aprendre a pensar en positiu i a actuar en positiu. És el que l'ha salvat en els moments més desesperants. Només cal pensar en el naixement d'EDIGSA

i Concèntric, vinculats a la Nova Cançó, o al de Cavall Fort, la Gran Enciclopèdia Catalana, el Teatre Lliure i tantes i tantes altres iniciatives que, en un context molt pitjor que el nostre, van inventar un país que encara no havia arribat, però que d'aquesta manera, l'empenyien cap al present. Que els desafiaments són ara més grans, és cert. Però les circumstàncies són més favorables, també. Els instruments disponibles són enormes, el país que espera l'oportunitat és més extens que mai, el punt de partida, es miri com es vulgui, és més avançat que en cap altra ocasió. En canvi, és molt dolorós sentir dir una i altra vegada que som un país miserable, incompetent, de fireta, de nyigui-nyogui... No pas per la crítica, que ha de ser lliure i valenta, sinó pel que sol tenir de pretext per a justificar tota mena de renúncies.

L'avantatge d'aquest 2009 és que s'acabaran, d'una vegada, i per a bé o per a mal, les esperes inútils. Es tancarà el finançament, sigui quin sigui, i el Tribunal Constitucional dictarà sentència, la que vulgui, i ja no hi hauran més raons. O més ben dit: les torna-

rem a tenir totes de la nostra banda, les raons. Però ja no caldrà estar permanentment pendants dels veïns. És un any per sortir de la ratera on ens havíem —o ens havien— posat aquests darrers anys, i sobretot és un any per recuperar la fe en el país.

Atenció, doncs, a saber llegir correctament els signes del temps que anunciïn futurs millors i a no quedar atrapats en noves rateres. I menys a parar-nos-les nosaltres mateixos. Que e-Criteri ens hi ajudi!

TROBADA 50 ANIVERSARI LLEVA DEL 1958

-T'HI ESPEREM EL DIA: 25-4-2009, dissabte

-LLOC: RESTAURANT CAMBRAY (Teià)

-INSCRIPCIÓ: Abans del 28-2-2009

-INFORMACIÓ:

93 555 15 51, Miquel Bosch
93 555 18 32, Ramon Asensio

Cròniques

Centenari de l'Estelada

per Jordi Godàs

Enguany es compten els cent anys que per primera vegada es va posar en un balcó la bandera de Catalunya en versió independentista. No va ser a cap indret de la nostra terra, va ser lluny d'ací, a París, on uns patriotes la van posar al balcó de la seu de la Lliga Nacionalista Catalana. El patriota que va crear la versió actual, Vicenç A. Ballester i Camps, fa 70 anys va ser enterrat al cementiri de la nostra vila, l'any 1938.

El passat 30 de novembre, un grup de masnovins, juntament amb els representants de la "Comissió dels 100 anys de l'estelada", senyors Oriol Falguera i Joan Marc Passada, vam anar al cementiri a dipositar a la tomba de l'il·lustre masnoví d'adopció un testimoni de l'afecte, respecte i record a la persona que durant la seva vida va lluitar per aconseguir que la nostra terra, Catalunya, fos respectada com a igual a tot arreu on podia, fent la presentació de la realitat del país, buscant el màxim suport per als interessos de casa nostra.

Es van llegir les seves voluntats últimes per a comprensió dels qui desconeixien el motiu de no ser fàcilment identificable el lloc on reposen les seves restes. En nom de tots els patriotes i dels qui honorem els nostres més grans, es va dipositar a la seva tomba un ram de flors com a

homenatge.

A les dotze del migdia es va inaugurar oficialment l'exposició **100 anys de l'Estelada**, on hi va haver una bona representació de la vida política i cultural del Masnou, a més del senyor Rafael Català Dalmau, de Dalmau

cada vegada que els opressors ens volen enterrar amb una rancúnia que no té fi.

Cal dir que, si mirem l'any 1908 i l'extrapolem al 2008, ens adonem que tot el que ens diuen i ens fan els espanyols, no és més que una repetició del que ja van fer fa cent anys o menys.

Una exposició per aprendre bé la història recent del nostre país.

Acte de cloenda del centenari de l'Estelada al Museu d'Història de Catalunya

per Emili Llinàs

El passat 2 de desembre es va retre un homenatge als independentistes catalans, vius i morts de totes les èpoques, com a cloenda de la commemoració del centenari de l'estelada. Hi van intervenir els membres de la Comissió; i el nostre consoci i amic Joan Muray, definit per un dels presentadors com a historiador i biògraf de Vicenç A. Ballester, en féu la glossa principal. Ballester fou el creador de la bandera independentista, l'estelada de triangle blau i fons blanc, inspirada en la bandera cubana.

La sala era plena de gom a gom. El primer a parlar, Oriol Falguera, digué que l'estelada s'havia portat pels cims de tot el món, inclòs l'Everest, i que

Cloenda de la commemoració del centenari de l'Estelada al Museu d'Història de Catalunya.

durant aquest any de celebració es va hissar la bandera independentista a cent trenta-nou ajuntaments de Catalunya el passat Onze de Setembre.

A continuació va parlar Joan Muray, que va fer una precisa descripció biogràfica de Vicenç Albert Ballester i Camps (Barcelona 1872 ñ el Masnou 1938), que, a més a més de polític i periodista, fou el qui en terminologia actual es podria definir com a animador o agitador cultural, sempre en defensa dels seus ideals.

Van assistir a l'acte, entre d'altres personalitats, uns cinquanta alcaldes dels cent trenta-nou que hissaren l'estelada; i, entre els representats de la societat civil, Alfons López Tena, Jordi Carbonell, Mònica Sabata, Gerard Fernández, Elisenda Paluzie, Fèlix Martí, Carles Solà, Marina Llansana, Miquel Sellarès, Eric Bertran, Francesc Bellmunt, etc. Entre els homenatjats citem Martí Torrent, néts del Dr. Soler i Pla, Maria Roser Torné, Marian Fontbernat, Blanca Serra, Carles Castellanos, Robert Surroca.

Personalment vaig trobar a faltar, com sol passar en aquests actes d'exaltació patriòtica ñben merescuts per altra banda, un xic de generositat política, encara que no fos més que per recordar els qui van portar la torxa del moviment independentista al llarg de l'inacabable desert franquista i primers anys de la transició política. Que després cadascú intentés resoldre pel seu compte i de la millor manera que va saber l'encaix en la realitat política

que van dibuixar les primeres eleccions, no invalida l'esforç que havien fet i l'exemple que havien donat.

La independència de Catalunya s'assolirà pacíficament i democràtica quan la majoria dels seus ciutadans, uns per convicció ètica i altres per conviccions més prosaïques, entenguin que el seu futur ha de ser el d'un poble lliure amb bona harmonia amb tots els seus veïns i dins d'una Europa de les Nacions, que respecti al màxim el desig de llibertat dels pobles que la componen.

Una proposta que potser no serà fàcil, però que hauria de ser tan natural com beure un vas d'aigua fresca quan a l'estiu tens set.

Ferrocarrils

per Joan Muray
Vocal de Cultura

L'exposició corresponent a Nadal, i fins a mitjan gener, enguany l'hem

dedicada al món dels trens, en diverses de les seves facetes. Es va poder veure des del 20 de desembre del 2008 al 16 de gener del 2009.

S'hi va exposar una maqueta amb trens d'època i una estació, de l'amic i excel·lent col·laborador de l'associació *Amics del Ferrocarril del Masnou*, Alfons Aragó i Casas, el qual, a més, va deixar una col·lecció de postals del procés de construcció de l'Estació de França, que degudament ampliades, il·lustraren com va néixer aquesta estació.

Al bell mig de la Sala i la maqueta, s'hi va poder lluir la maqueta de la "Torre Xina", tristament desapareguda, feta per Casimir Pons.

En unes vitrines hi vam poder veure una minsa, però interessant part, de la col·lecció de medalles i monedes del mataroní Josep Rovira, totes elles, com no podia ser altrament, de tema de ferrocarrils.

També hi va col·laborar un altre entusiasta dels trens, Jordi Botta.

I com cada any per aquestes dates, tinguérem a les vitrines grans joguines cedides pel masnoví Tomàs Pla, del *Museu d'Història de la Joguina*, de Sant Feliu de Guíxols. Joguines que enguany foren totes relacionades amb l'exposició, els trens i els seus derivats. Una veritable joia.

Sí, fou una joia de poder veure i gaudir de l'entranyable món dels trens, especialment els d'època, que tenen un encant especial, tant per la forma com pel romanticisme que traspuen.

En nom de *Gent del Masnou*, agraeixo a tots els qui hi han col·laborat la seva aportació, amb ella han fet possible aquesta esplèndida exposició. Mercès.

Cròniques

Ens ha deixat mossèn Josep Nicolau i Martí

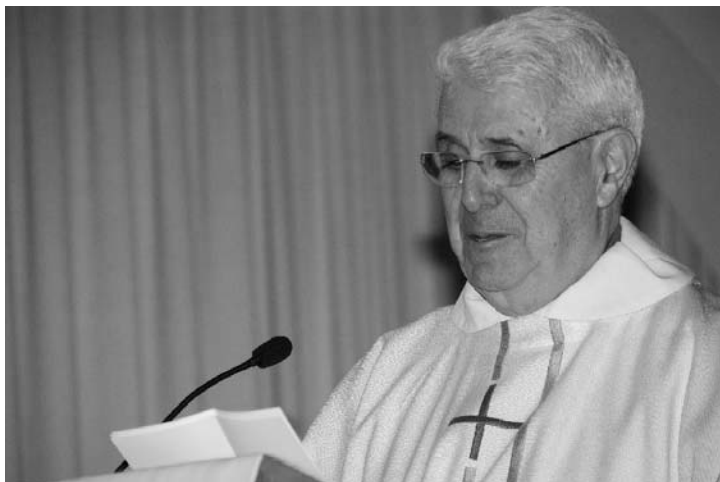
Per Joan Garrit i Bruguera

El passat dia 4 de gener va ser cridat a la casa del Pare, als 78 anys, mossèn Josep Nicolau i Martí, prevere de les Diòcesis de Barcelona i Sant Feliu. Rebé el presbiterat l'any 1956; la seva tasca pastoral s'inicià com a vicari de les parròquies de Sant Pere del Masnou, de Santa Maria de Badalona, i també del Sant Esperit de Terrassa, i com a rector a Sant Martí de Carme, prop d'Igualada.

El 1972, el Bisbe li confià la responsabilitat d'iniciar canònicament una nova parròquia al Masnou, sota l'advocació de la Mare de Déu del Pilar. Encoratjat pel do de l'Esperit, per tal d'atendre pastoralment un sector allunyat de l'església parroquial, inicià la construcció d'un temple, que fou dedicat a la Mare de Déu, sota la nova advocació de Maricel. En aquesta etapa del seu sacerdoci, esmerçà els millors anys de la seva vida i portà una fructífera tasca pastoral, tant espiritualment com d'ajuda als necessitats; Càritas esdevingué una de les seves essencials preocupacions.

El 14 d'octubre de 1989, l'Ajuntament del Masnou li concedí la Medalla de la Vila, en reconeixement al seu lliurament total, tant en el camp religiós com també assistencial i cultural.

Però Déu volia quelcom més del seu ministeri. El cardenal Jubany necessitava un prevere de les seves qualitats i el 1989 el nomenà rector de la parròquia de Sant Bartomeu i Santa Tecla de Sitges. Amb renovada il·lusió, emprengué el nou repte. Aquí també, per facilitar l'assistència als fidels, va construir en un barri nou de Sitges el temple que té l'advocació de Sant Joan. Va potenciar els actes de culte i donà carisma a noves activitats. La devoció i dedicació a la Mare de Déu el féu instituir el culte dels primers dis-

sabtes de més al santuari del Vinyet. L'octubre de l'any passat, a punt de complir els 78 anys, deixà la seva vida activa i es retirà a la residència Sant Josep Oriol.

Les exèquies se celebraren a la parròquia de Sant Pere del Masnou amb la participació de més de 40 preveres, companys d'estudis i de treball de Barcelona i de Sant Feliu. Presidí la cerimònia el bisbe Agustí Cortés, de Sant Feliu, que en la seva homília va enaltir la vocació al sacerdoci fent, alhora, un petit paral·lelisme amb el treball i dedicació de mossèn Josep Nicolau. El temple, ple de fidels, procedents de diferents llocs, que seguiren la cerimònia de comiat amb

emoció i amb llàgrimes contingudes, recordant el que mossèn Josep ha representat en el seu camí espiritual. El Vicari Episcopal del Maresme, mossèn Segimon, donà, en nom del senyor cardenal Lluís Martínez, el condol i agrai el servei i entrega que, com a prevere, ha desenvolupat mossèn Josep.

Home bo, que sabia escoltar, engrescador, amb neguit apostòlic, amb lliurament i preocupació per a tothom, consiliari de grups de matrimonis i colònies d'estiu. Els fidels recordem avui, amb enyorança, el seu tarannà.

Les seves despulles descansen en el cementiri del Masnou, junt al barri de Maricel que tant estimava. Que al cel, sia.

Mossèn Josep Nicolau amb el bisbe de Sant Feliu del Llobregat, monsenyor Agustí Cortés, en una celebració al Santuari del Vinyet.

Cròniques

Presentació del llibre **L'ESCOLA CONTRA EL MÓN**

de Gregorio Luri

Per La Redacció

Gregorio Luri

El divendres 16 de gener passat, la sala de teatre del Casino del Masnou es féu petita per encabir la gran quantitat de persones que hi van acudir, expectants, en l'acte de presentació del darrer llibre del masnoví d'adopció (nascut a Azagra –Navarra– el 1955 i resident al Masnou des del 1978), Gregorio Luri, titulat: **L'escola contra el món**.

Si per si mateix el títol del llibre ja era prou suggeridor en un moment en què el debat sobre l'ensenyament i l'educació escolar resta totalment obert entre les comunitats docents, famílies i estaments de l'administració, l'anunciada presència a l'acte de l'expresident de la Generalitat de Catalunya, Jordi Pujol, de l'escriptor Josep Maria Es-

pinàs i de l'assagista Ferran Sáez va acabar d'arrodonir l'èxit de la convocatòria promoguda per la coneguda llibreria Library de la nostra vila.

Ben segur que les argumentacions de l'autor del llibre i les intervencions de la resta de convidats a l'acte van suscitar comentaris i opinions divergents entre el públic assistent. En tot cas, caldrà llegir el llibre per treure'n les conclusions oportunes, però no dubtem que l'obra de Gregorio Luri, persona que sempre ha estat vinculada amb el món de l'educació i l'ensenyament, aporta interessants elements de reflexió i torna a posar sobre la taula i recupera alguns valors mig oblidats en els mètodes educatius actuals.

Utilitzarem les mateixes paraules de la contraportada del llibre per definir-lo:

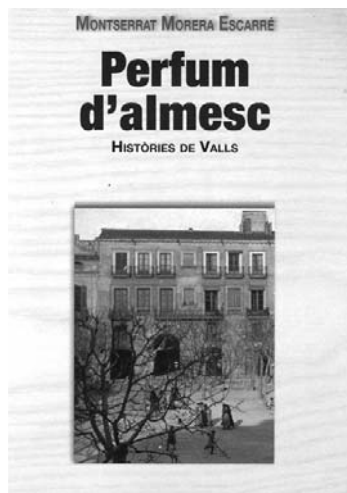
L'escola contra el món és una crida a l'esperança. Quan criticar l'escola i els mestres s'ha convertit en un esport, quan els profetes de calamitats són venerats pels mitjans de comunicació, el llibre de Gregorio Luri desemmasca-
ra tòpics, asserena els ànims i predisp-
posa a l'acció.

Parlem de llibres

Per Pere Martí i Bertran

Montserrat Morera Escarré, nascuda a Barcelona (1952) i resident a Vilassar de Dalt des de fa anys, ha fet de la docència la seva professió i la seva vocació i en els camps de la lingüística i la literatura ha publicat estudis diversos. Com a escriptora de ficció només li coneixíem *Niké vol dir victòria*, una novel·la juvenil escrita conjuntament amb el seu marit, Pere Danès Carbonell. Darrerament ens ha sorprès molt gratament amb la seva primera obra literària, en solitari i per a adults, *Perfum d'almesc* (1), subtitulada *Històries de Valls*, ja que les protagonistes i els fets que s'hi narren són de la capital de l'Alt Camp. No ens hem de deixar enganyar, malgrat això que acabem de dir, perquè les històries paral·leles, tan semblants i tan diferents alhora, de la Candela i de l'Elionor, no tenen res de locals i són

tan universals i humanes que poden interessar els lectors d'arreu.

La novel·la, sintetitzant-la molt, és la història de dues dones d'èpoques tan diferents com poden ser el segle XXI,

en què viu la Candela, i el XIV, en què viu Elionor, reina de Xipre i senyora de Valls. La primera pateix un procés de transformació personal molt aconseguit, que podríem dir que va lligat tant a les obres que es produeixen en una de les places més emblemàtiques de Valls, la Plaça del Pati, on s'està construint un pàrquing subterrani, com a la descoberta d'aquest personatge fascinant, tan diferent pel que fa a vivències i empena personal a ella mateixa, que és l'Elionor, una dona moderna, complexa, amb un poder (polític, econòmic, seductor...) extraordinari. Però alhora amb una bona colla de trets en comú, com apuntàvem, que gosaríem sintetitzar en dos: el fet de ser dones i el fet de compartir una humanitat rica i plena de matisos. Trets que es veuran reflectits, i compartits, per exem-

ple, en les relacions que, cadascuna en la seva època i el seu entorn, mantindran amb les persones que més estimen: la Dela, l'Albert, en Bonamat...

Si afegim a aquestes pinzellades sobre l'obra que l'autora hi fa un ús molt aconseguit i d'allò més imbricat en l'acció de referents literaris (Pere

Marc, Jaume Roig, Joanot Martorell, Federico García Lorca, Ildefonso Falcones...) i musicals (autors i temes molt variats, que van des dels Carmina Burana a Manu Chao, passant per Mala Rodríguez, Joan Manuel Serrat, Pau Claret...); i encara que fa un ús dels recursos literaris i lingüístics molt apropiats i ben triats,

podreu entendre per què us hem volgut recomanar aquest llibre que, n'estem segurs, us farà passar una bona estona, alhora que us enriquirà en molts aspectes.

(1) Montserrat Morera Escarré. *Perfum d'almesc (Històries de Valls)*. Pagès Editors (Col·lecció: Proses, 34), Barcelona, 2008. 226 pàgines.

EL CARISMA DE JOSEP PLA

(Palafrugell, 1897 – Mas Pla de Llofriu, 1981)

Per Josep Condeminas

Deien els antics que la persona amb carisma estava tocada de la gràcia de Déu i, encara que de carisma n'hi ha de bo i de dolent, com de colesterol, és evident que tots en voldríem tenir, però no tothom en té. Vaig conèixer la literatura de Josep Pla de la mà del meu germà, que em va deixar *El quadern gris*, llibre cabdal de la seva obra. La seva lectura amb va fascinar de tal manera que sempre més he sigut un apassionat de la seva literatura. Naturalment, Pla tenia els seus detractors, però ningú no por negar que el conjunt de la seva obra és d'una quantitat i qualitat impressionant. Un escriptor que és capaç de descriure, amb un estil realista i líric a la vegada, el que és quotidià i insignificant, com el color d'una truita a la francesa, freda i covada, o l'ambient d'una cuina rústica plena de fum i de penetrant olor de sardines a la brasa, faci que la seva lectura sigui interessant i captivadora, plena de matisos i detalls, això només ho fa un geni. Seria fàcil elogiar-lo incidint sobre la seva obra, però a mi m'agradaria contrastar la seva personalitat. Tenia fama de solitari, esquerp, bohemí i sarcàstic, difícil de tractar, encara que quan volia era educat, amable i un gran conversador. A Josep Vergés, fundador de la revista *Destino* i editor de Pla, l'unia una gran amistat amb l'escriptor ja que tots dos eren de Palafrugell i es coneixien des de la joventut. Pla col·laborà a *Destino* més de trenta anys, fins al tancament de la revista. Vergés va escriure un llibre titulat

J. Condeminas.

Imatge Josep Pla en el qual traçava una perspectiva de la personalitat de l'escriptor i, encara que en tot moment intenta ser imparcial, és nota l'admiració que Vergés sentia per Pla, al qual considerava el més gran escriptor en llengua catalana. En el mencionat llibre, Vergés descriu l'entrevista que els aleshores prínceps d'Espanya van tenir amb l'escriptor l'any 1975 en el seu mas de Llofriu. La descripció de l'entrevista és una pura delícia. Si el príncep Joan Carles mostrava una certa monotonia natural, Pla va desplegar les més refinades variacions del seu caràcter: educat, amable, irònic i amb una punta d'impertinència. En principi Vergés volia celebrar la trobada amb un dinar; però, coneixent les sobretauls exaltades de l'escriptor després d'haver begut unes quantes copes de vi, va preferir un senzill berenar amb bunyols i el vi lleugerament

ment aspre que produïen les vinyes de l'escriptor. Els prínceps en van quedar encantats.

Per a mi Pla era un personatge contradictori, però excepcional en la literatura. Sorpren que altres escriptors amb una literatura important, acaparadors de premis i que es van prodigar en els mitjans de comunicació, després de morts no hagin tingut gaire difusió en allò personal. En canvi Pla, un home esquerp, tancat en el seu mas, rebecc a sortir en els papers, ha generat tanta fascinació, fins al punt de dedicar-li una sèrie de Televisió sobre la seva vida, nombrosos articles, diverses biografies i estudis sobre la seva obra, una peça de teatre interpretada per Flotats i la celebració d'un any Pla en commemoració del centenari del seu naixement. Vertaderament, Josep Pla era un home carismàtic.

**TENIM LES
FOTOGRAFIES
DE LA XVI
TROBADA
DE NADONS
DEL
MASNOU**

**FEM TOTA MENA DE
REPORTATGES**

Revelatges color 1 h.
Diapositives i rodets
aps 24h.
Revelatge b/n i amp.
Fotos carnet per video
impressora sense
errors.

LABORATORI FOTOGRÀFIC

D E F O T O ' S

Centre Fuji Ricard Villarrubia
Art i qualitat fotogràfica

OFERTA!! Foto estudi Carnaval

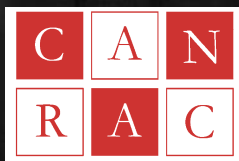

C/. Almeria , 27 · 93 540 42 26 www.fujifilm.es

14 de febrer Sant Valentí
Oferta enamorats;
Si véns amb la teva parella, foto estudi 15x20 gratis.

WWW.CANRAC.COM
A P U N T A - T ' H I

19 de febrer Dijous Gras, botifarres al cabàs.

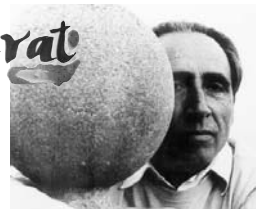

Mestres Villà, 101
93 555 16 64

Petit Diccionari il·lustrat i comentat per Joan Comellas

Joan Comellas i Maristany. (El Masnou, Maresme 1913-2000)

Músic, pintor i ceramista

Sènia, Sensació, Sensibilitat

SÈNIA.-f. Sínia

La història és com una immensa sínia, que fan rodar els pocs que la governen.

SENSACIÓ.- Impressió que les coses produeixen a l'ànima per mitjà dels sentits.

Són poques les coses que fan impressió avui dia. S'ha introduït massa moneda falsa per tot arreu.

Les impressions són actualment totalment sensorials.

SENSIBILITAT.- Facultat de sentir que tenen els éssers animals. Facultat d'ésser afectats per les menors impressions físiques o morals, o deixar-se portar pels sentiments de tendresa, de compassió.

Els animals tenen comunament més sensibilitat que els "altres animals".

GAIREBÉ TOT AIXÒ ÉS VERITAT

Per Carles Maristany

Barques al Camí Real després d'un temporal

NOTARIA

En el passat número 223 del llunyà novembre del 2005, us deia que un altre dia tornaria a parlar-vos de l'avi Quirze, de la seva pipa i de la seva ampolleta. Però guardem avui encara aquests petits estris per una altra ocasió i, tot abusant de la vostra tolerància, vull contar-vos unes anècdotes entranyables i curulles de bons records.

La mala mar d'abans, com la que ara ha fet fa pocs dies en molts punts del nostre litoral, va emportar-se un bon tros de la platja que teníem els pescadors i banyistes davant la plaça vella i on teníem "el trajo". L'escat va desaparèixer i ens va obligar a traslladar bots i cabrestants a Ocata, enfront del bar "La Peña".

Tot i així, en dies de fort temporal ens vèiem obligats a traspasar les barques per damunt la via del tren i la carretera i posar-les sobre el passeig a recer dels cops de mar.

Llavors molts de nosaltres fincats més a garbí teníem una bona caminada passeig avall per arribar-hi i en aquest trajecte passàvem per davant de la NOTARIA del notari, el senyor D. Fernando Palmés i Serra.

Un dia fèiem via vers l'escat en Quirze i el qui això escriu i va dir-me:

– Noi, que ha mort el "nutari"?

– No, que jo sàpiga, Joanet –vaig con-

testar–, per què?

– Perquè ahir en passar per davant de casa seva, a la façana, una placa de llautó ben brunyida diu: NOTARIA, i pensava que ara, els escrits, els feia la seva dona.

Fer-li entendre que el notari és el funcionari que dona fe dels contractes conforme a les lleis, i notaria és l'ofici, despatx o estudi de notari, va ser ben fàcil.

El senyor Palmés d'aquell dia ençà encara va portar a cap molts protocols i alliberà d'aquest quefer sense saber-ho la seva esposa, la "nutària".

I ara, com si fossin seguidilles, anem per la segona anècdota:

NO E'S CAP CURSA; PERÒ QUI ARRIBA ABANS, GUANYA.

Embarcats en el nostre bot petit, el de rem, el pare "(a) Carlets" i en Joan Camps "(a) Quirze" pescaven els calamars.

El pare, respectant l'edat de l'altre, va posar-se a proa i bogava. En Joanet assegut a popa, patronejava i pescava amb les poteres, però no agafava res. Després d'una bona estona d'intents fallits, el pare, per distreure's, va demanar que li donés una potera.

Permeteu dir-vos que llavors es pes-

cava "esmendant" o sigui: canviant de lloc uns quants metres tot sovint després de cada intent o prova, després dels quals es cobraven a bord les poteres per llançar-les a la mar novament, una a cada banda en el moment que la barca perdia l'arrencada.

Tot va anar bé fins que el pare, que pescava a proa i llançava la potera avant, va agafar un calamar i, després d'unes esmendades, un altre i un altre...

En Joanet, que no n'agafava cap ni un, va alçar-se rabiüt i va rebotre les poteres sobre coberta tot enutjat:

–És clar que me'ls agafes tu, com que hi arribes "més primer"! (forma local de dir "abans").

Nota de l'autor: Després d'aquest petit rampell, passada una bon estona, el pare, sense fer cap comentari, va demanar seure i pescar a popa, tot invertint aquella situació. Allà no havia passat res de res...

Teatre capital

Per Rosa M. Isart
Foto: M. J. R. Lucas

(La cartellera barcelonina)

SÍ!

La nostra estimada Ciutat Comtal estrena sala. El **Círcol Maldà** (c/ del Pi, 5, escala dreta) torna reformat i amb una programació estable de teatre de petit format i de cabaret. El nou equip gestor, que encapçala l'actor **Pep Tosar**, en- ce- ta les funcions de *La casa en obres* el dilluns 29 de gener

Pep Tosar

de 2009 –hi farà temporada– per (re)visitar la vida i l'obra del poeta i novel·lista mallorquí **Blai Bonet** (Santanyí, Mallorca, 1926-1997). Cal recordar que l'excel·lent pel·lícula *El mar* (2000), dirigida per Agustí Villaronga, està basada en la novel·la homònima de Bonet.

Fins al 15 de febrer *Búfals* del nostre dramaturg **Pau Miró** (Barcelona, 1974) es representa al **Versus Teatre** (c/ Castillejos, 179) per reflexionar sobre els vincles familiars en una educació de supervivència.

Supervivència és també una paraula clau al muntatge *Trueta* de i dirigit per **Àngels Aymar**, que serà a escena del 30 de gener al 22 de febrer a la **Sala Tallers del TNC**. Som a finals de la dècada de 1930. En una Barcelona sacsejada per un conflicte fratricida i incomprensible, el doctor cirurgià poblenoví Josep Trueta (1897- 1977) haurà de fer una altra guerra: la de salvar les vides d'una població desnodrida i sense recursos. Guerra civil, un exili a França i a Anglaterra, seran els episodis posteriors.

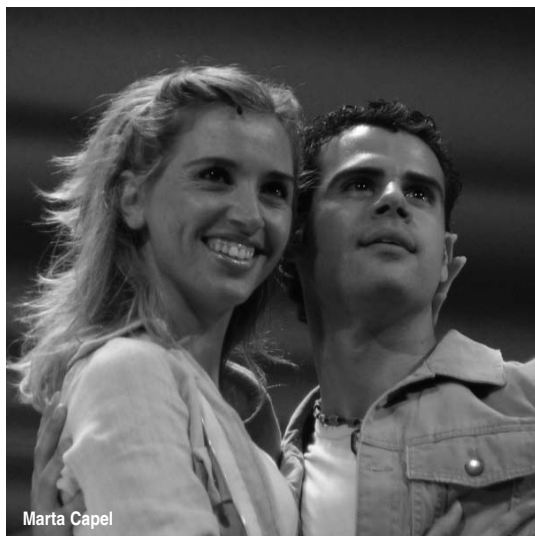
El 5 de febrer i fins a l'1 de març es representa a la **Sala Beckett** (c/ Alegre de Dalt, 55; metro Joanic) una jove obra d'un altre jove dramaturg nostre: *Contra el progrés* d'**Esteve Soler** (l'Hospitalet de Llobregat, 1976). Se'ns presenten set petites històries, que barregen horror i comèdia, moments tan estranys com pròxims, tan surrealistes com contundents sobre el progrés que no avança, i que menysprea. Per què cal veure-la? Perquè va ser seleccionada entre 646 textos pel festival Theatertreffen de Berlín i premiada amb un muntatge al Bayesrisches Staatsschauspiel (Munic, Alemanya).

El 27 de febrer la productora Stage estrena a Barcelona el macromusical *La Bella y la Bestia* al Barcelona Teatre Musical (**BTM**), amb una orquestra en directe de catorze músics, direcció musical de Santiago Pérez (l'Havana,

La magia llega a Barcelona

1961) i una nòmina entre la qual figuren: David Ordinas (La Bestia), María Adamuz (La Bella), Pablo Puyol (Gastón, el guapo del poble), Armando Pita (Lumiere), Esteban Oliver (Din Don), **Mercè Martínez** (Sra. Potts), **Marta Capel**

Marta Capel

(Babette, la Sophie que veïem darrerament al *Mamma Mia*) o bé Albert Muntanyola (Maurice, el Sam de la versió barcelonina del *Mamma Mia*).

Ah, per cert, una excusa per viatjar: seguir la gira que farà el musical *Mamma Mia*, que el diumenge 11 de gener va dir adéu-siau a Barcelona. El 6 d'agost de 2009 comença una **gira per Espanya** (Bilbao, Salamanca, Pamplona, Saragossa, Múrcia, València, etc.) que s'allargarà fins al febrer del 2010 (visiteu: www.stage.es/musicales/mammamia/mammamia_gira.php). Aneu fent guardiola quan us aixequu del vostre seient de platea...

Exposicions

Fins al 6/2
EL PUNT I L'AGULLA

Del 7 al 27/2
"TORNAR A CASA" A càrrec de l'ONG MORNING TEARS

Del 28/2 al 20/3
FOMENTANT LA IGUALTAT. Fotos a càrrec de DONES D'AVUI EL MASNOU

Col·leccionisme

TROBADA MENSUAL D'INTERCANVI DE PLAQUES DE CAVA, PUNTS DE LLIBRE, SEGELLS, MONEDES, SOTAGOTS, GOIGS, ETC.

(Cada segon dimecres de mes, al local social de Gent del Masnou.)

Properes trobades

Dimecres 11 de **febrer**, de 7 a 9 del vespre

Dimecres 11 de **març**, de 7 a 9 del vespre

PETITS ENCANTS DE GENT DEL MASNOU A BENEFICI DE DISMA

Diumenge 15 de març de 2009, de 10 a 2 del migdia, us esperem a la **plaça de la Llibertat**.

Hi trobareu de tot a preus supermòdics (preus de crisi). La recaptació serà destinada íntegrament a l'Associació DISMA.

Gent del Masnou, gent solidària!

DES DE QUE JUGO A L'SCRABBLE A GENT DEL MASNOU HE APRENDIT QUE ELS "ÀDHUCS" NO ES POSEN MAI EN PLURAL!

CASUM LES CABÒRIES!

PERFECCIONA EL TEU POLAG!!

TOTS ELS DILLUNS, DE 9 A 11 DEL VESPRE, JUGUEM A L'SCRABBLE EN CATALÀ AL LOCAL DE GENT DEL MASNOU. HI ESTÀS CONVIDAT!!

EL LOCAL DE GENT DEL MASNOU ESTÀ AL CARRER DR. AGELL, 9 (EL MASNOU).

L'ENDEVINALLA per V.D.R.

Davant de tu bé m'estic;
en tot, dos cops em veuràs;
quasi sempre em trobaràs
a la punta d'un escrit.

Resposta: **ja lleixes**

Jornada de portes obertes

El diumenge 15 de febrer del 2009, d'11 a 2 del migdia i de 5 a 8 de la tarda, primera **Jornada de Portes Obertes de Gent del Masnou**.

Us convidem a visitar-nos a la nostra seu social del c/Dr. Josep Agell, 9

Hi podreu veure les nostres instal·lacions i us informarem de les diferents activitats que duem a terme.

Teatre

Diumenge 22 de febrer de 2009, a les 7 de la tarda.

Representació de l'obra: **IJAMINA'T**

A càrrec de la Cia. NARINANTI

(**IJAMINA'T** és una adaptació de l'obra "Dotze Treballs", de Lluïsa Cunillé, amb la qual hem volgut, posant-hi un toc d'humor, mostrar la seva dislèxia social. L'obra ens ha despertat la **ijaminació** i hem vist un bon mitjà per expressar i reivindicar el que per a nosaltres té sentit.)

VISITA A LA TORRE AGBAR

El dilluns 23 de febrer farem una visita guiada a la torre AGBAR, situada a la plaça de les Glòries de Barcelona.

Ens trobarem a les 10 del matí a la terrassa del bar **La Calàndria** (al costat de **Gent del Masnou**).

Agafarem el tren fins a **Sant Adrià** i el tramvia

cap a Barcelona.

La visita dura al voltant d'una hora.

Les places són limitades.

Preu: socis gratuït.

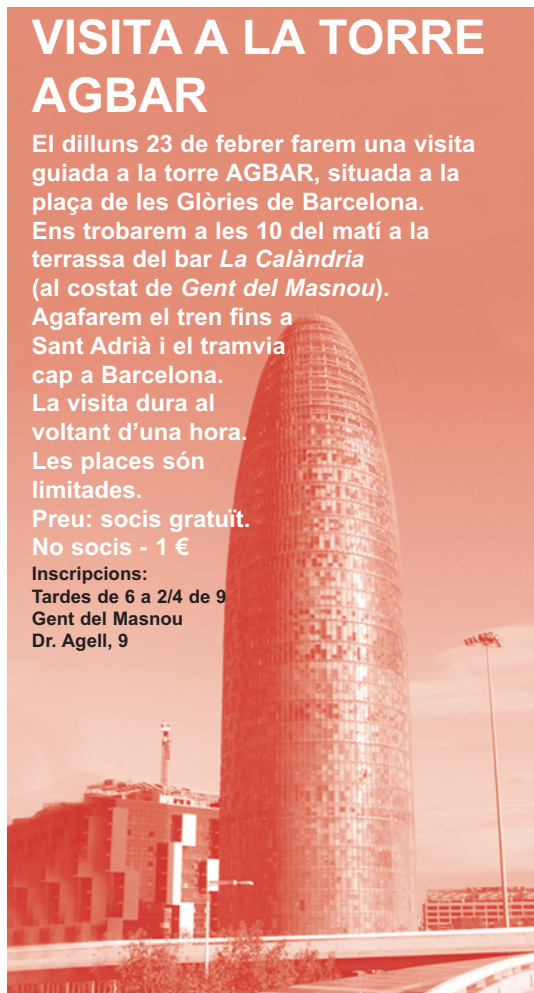
No socis - 1 €

Inscripcions:

Tardes de 6 a 2/4 de 9

Gent del Masnou

Dr. Agell, 9

Arran de sòl

Per Pledebuit

A voltes no us puc entendre, i fins a cert punt és normal, ja que vosaltres, els de dues potes, sou un tipus d'animal diferent a nosaltres, ja que penseu. Bé, no tots, és clar.

Ja estem al segon mes de l'any, el més curt, però jo encara estic intentant entendre per què entre finals d'un any i començaments del següent, us agafa un cert neguit, una mena de frisança, un gran desassossec, com en cap altre temps del mateix any, ni per vacances.

Em refereixo al que celebriu, al que mengem, al que comprem, al que regaleu i a tots els eus que vulgueu.

Tot aquest estat d'ànim us comença quan els ajuntaments col·loquen la il·luminació dita nadalenca, que no sé per què li dieu així, si només és comercial, i a més força ridícula i carrinclona. I a voltes fins i tot *quica* o xarona com la d'enguany, que els deuria dissenyar el seu enemic.

Aleshores, la primera cosa que se us acut és preguntar a tort i dret "Què, com se us presenta el Nadal?", com si la data es presentés. Oh! I encara n'hi ha de pitjors, els qui repeteixen com els lloros i en diuen **els Nadals**, un clar calc dels nostres veïns i ocupants.

Després, a mesura que s'acosta el Solstici d'Hivern (el Nadal), comenceu a neguitejar-vos per comprar de tot, menjar, regals, etc. Abans això dels àpats encara tenia una certa raó de ser perquè més aviat s'anava justet, però ara, no ho entenc.

Quant als regals, també se us han trastocat les dates, ja que la vostra tradició marca el Dia de Reis per als regals bons, i el cagatió per a les galindaines.

Després del solstici i Sant Esteve, us ve la dèria del final d'any, que s'ha de celebrar. Sí, és clar, però no cal malgastar pagant gust i ganes d'un menú que en una altra data valdria la meitat i seria millor. A més, als qui van de festa en un lloc públic, es veu que els toca guarnir-se de forma com més ridícula millor, i sobretot beure i fer l'ase (perdó, amics rucs).

I, el fermall, el poseu per Reis, acabeu de farcir la pobra mainada, que amb tantes coses no sap a quina acudir, i a sobre no li feu cap bé, ja que es deu pensar que només cal demanar les coses per obtenir-les.

I quan totes aquestes festes passen, us ve allò de la "cuesta de enero" (que tampoc no sé per què s'ha de dir en llengua forana). Vés a saber.

I l'endemà mateix, el 7 de gener, a voltes el mateix 6 al vespre, ja veus, tirats per les voreres, aquells pobres avets, aquells arbres que fins aquell moment guarnien les llars, llençats com una andròmina vella i tronada.

I diuen que Déu va dir *el setè descansaràs*, però vosaltres ho feu el 8, el dia que els petits "monstres" tornen a col·legi.

Apa, qui us entengui que us compri. Jo no. Bup, bup.

EL MASNOU INTERDINÀMIC

Per Josep Pla

El passat dia 3 de gener, jugadores dels equips femenins sènior i part de la junta directiva de l'Associació Esportiva de Futbol Sala El Masnou Interdinàmic, i en representació de la resta de membres del club, van visitar el CRAE Maria Assumpta de Badalona, ubicat temporalment a la nostra localitat del Masnou.

Els Centres Residencials d'Acció Educativa (CRAE) són centres dependents de la Direcció General d'Atenció a la Infància i l'Adolescència i la seva funció és la de protegir i tutelar menors que, per diferents causes, ho necessiten.

En la visita van ser rebuts pels representants del centre, a qui van fer lliurament de material esportiu i, davant de la proximitat de la diada de Reis, també d'alguns regals per als infants.

Segons ens explicaven els membres de la directiva: *L'elecció, aquest any, d'aquest centre, ha estat motivada perquè alguns nois i noies ja han realitzat, i d'altres ho estan fent ara, part de les seves activitats esportives al nostre club. La voluntat del nostre Club ha estat sempre de participar i col·laborar activament en el que fa a l'educació de nois i noies, fent servir les nostres eines que són l'ensenyament i la pràctica del Futbol Sala, i la possibilitat d'ajudar, encara que sigui mínimament, a la tasca dels educadors del CRAE, no la volem deixar passar.*

L'Associació Esportiva Masnou Interdinàmic es troba ubicada a les instal·lacions del Pavelló Municipal del Masnou i cada dissabte podeu veure jugar els diferents equips femenins i masculins, des de petits (pre-benjamins) a sènior (divisió plata nacional).

www.masnouinterdinamic.com

MASNOU.COM

Portal social

www.el

Jordi Viñas Tremols
686 07 87 34

Ceigrup
Immobiliaries

FINQUES MESLLOC
LLIGONA CAYETANO

Sant Miquel, 23 - 08320 el Masnou - www.meslloc.com

T/ 93.555.69.03

Finques Puig s L
Serveis immobiliaris en general

 Administració i **API**
venda de pisos, cases i rústiques.

Propietat horitzontal
Assessoria jurídica

Mossèn Jacint Verdaguer, 14 · El Masnou
Tel. 93 555 10 60 / 17 61 • info@finquespuig.net

ASSESSORIA IGLESIAS

FISCAL • LABORAL
• COMPTABLE • ASSEGURANCES
• GESTIÓ IMMOBILIÀRIA
• GESTIONS DE TRÀNSIT

Sant Miquel, 21, A, baixos • 08320 El Masnou
Tels. 93 540 40 53 • 39 95 • fax. 93 540 40 53

Frankfurt Parera

VINE'NS A
CONÈIXER.
SOM AL CAMÍ
RAL D'OCATA

Prat de la Riba, 98
93 555 78 94

ATENEM COMANDES
PER TELÈFON

Carnaval 2009 el Msn Rua diabòlica

dissabte 21 de febrer a 2/4 de 8 del
vespre. Sortida de l'Altell de les Bruixes.

**Bruixes i bruixots, dimonis, esperits,
éssers de la nit i tothom qui vulgui: us hi esperem!**

Tots hi sou convidats!

La companyia
de teatre **Ngoron'ngoro**
presentarà el seu espectacle de foc
"Alegria i renaixement"

**Guarniu les vostres façanes, portes o balcons per al pas
de la Rua. Sortiu al carrer i veniu a l'Altell a menjar la manduca
de bruixa; la festa continuarà a Ca n'Humet a càrrec de
l'associació Xalupa amb concurs de disfresses i ball.**

Recorregut de la rua diabòlica:

Fontanills, Tomàs Vives, Sant Felip, Maristany Noms, Fontanills i Altell de les Bruixes.

Ho organitza:
Colla de Diables del Masnou

Ho patrocina

Ajuntament del Masnou

Hi col·laboren:

**Can Rac, Forn i Pastisseria Bautista, Graneria Colomé, Pastisseria Miquel, Serralleria Tallada,
Materials Homs, Matalasseria Grau, La Fruita, De Foto's, Celler del Mar, Teixits Oliveras i bricolatge el Masnou.**